

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - พ.ศ.๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง
อำเภอบ้านม่วง จังหวัดร้อยเอ็ด

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

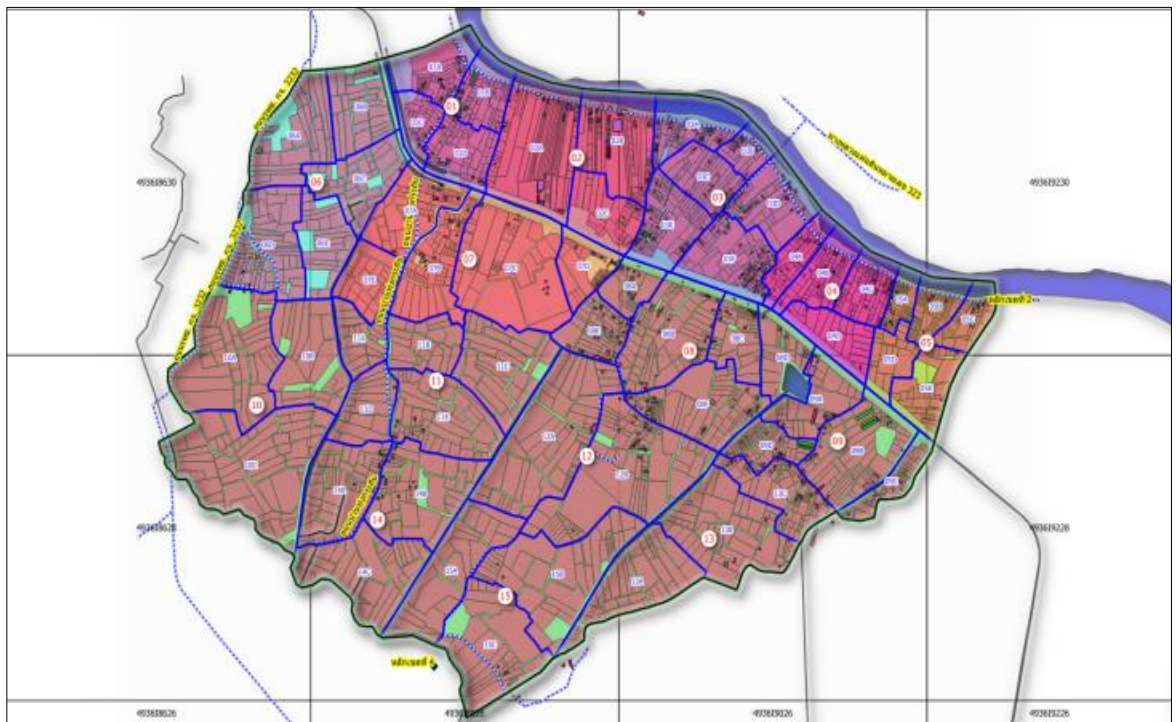
๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว เป็นหนึ่งใน ๑๐ แห่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตอำเภอบ้านโป่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ตำบลลาดบัวขาว อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี อยู่ห่างจากอำเภอบ้านโป่ง ประมาณ ๗ กิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลเบิกไพร อำเภอบ้านโป่ง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลเบิกไพร อำเภอบ้านโป่ง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลท่าเสา จังหวัดกาญจนบุรี

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓.๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๘,๕๑๔ ไร่

แผนที่ตำบลลาดบัวขาว

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว มีสภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบ และพื้นที่ราบลุ่ม ดินร่วนเหมาะแก่การเพาะปลูกพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำการเกษตรและอยู่ในเขตจัดรูปที่ดินมีระบบชลประทานที่ครอบคลุม เอื้อประโยชน์ต่อพื้นที่เกษตรกรรม มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แม่น้ำแม่กลอง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศทั่วไป

จังหวัดราชบุรีอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมที่พัดเวียนประจำฤดูกาล ๒ ชนิด คือพัดจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือในฤดูหนาวเรียกว่าลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อิทธิพลของลมนี้ทำให้บริเวณจังหวัดราชบุรีมีอากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งกับมรสุมอีกชนิดหนึ่งคือมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดจากทิศตะวันตกเฉียงใต้เป็นส่วนใหญ่ในฤดูฝนทำให้อากาศชุ่มชื้นและมีฝนตกทั่วไป

ฤดูกาล

พิจารณาตามลักษณะลมฟ้าอากาศของประเทศไทย แบ่งฤดูกาลของจังหวัดราชบุรี ออกเป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ความกดอากาศสูงจากประเทศจีนซึ่งมีคุณสมบัติหนาวเย็นและแห้ง จะแผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทย ทำให้อากาศเย็นและแห้งแล้ง โดยในเดือนธันวาคมและมกราคมมีอากาศหนาวจัดในรอบปี

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะเวลานี้เป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมจากทิศใต้และลมตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดในรอบปีเนื่องจากดวงอาทิตย์ได้โคจรจากซีกโลกใต้มายู่ในละติจูดที่ตั้งฉากกับประเทศไทย จึงได้รับรังสีจากดวงอาทิตย์เต็มที่

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นฤดูที่มีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดจากมหาสมุทรอินเดียปกคลุมประเทศไทย ลมนี้เป็นลมร้อนและชื้นจึงทำให้มีฝนชุกทั่วไป และมีอากาศชุ่มชื้นเดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนตุลาคม

[ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดราชบุรี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)]

๑.๔ ลักษณะของดิน

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว มีลักษณะและสมบัติของทรัพยากรดินสามารถจำแนกความเหมาะสมและข้อจำกัดของดินสำหรับการปลูกพืชเพราะเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีสภาพดินเป็นดินร่วน และดินร่วนปนดินเหนียวมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างดีมีระบบชลประทานแม่กลองที่เป็นระบบชลประทานขนาดใหญ่เหมาะแก่การปลูกข้าว และพืชผัก

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลลาดบัวขาว แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๗ หมู่บ้าน ประกอบไปด้วย

ชื่อหมู่บ้าน	ฝ่ายปกครอง (กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน)	จำนวนประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน (หลัง)
		ชาย	หญิง	รวม	
หมู่ที่ ๑ บ้านท่าต้นจันทร์	นายบัญชา นนทารักษ์	๕๑๖	๕๙๒	๑,๑๐๘	๓๘๙
หมู่ที่ ๒ บ้านขอบลาด	นายมานิช เหมือนแท้	๕๘๗	๕๘๘	๑,๑๗๕	๔๓๑
หมู่ที่ ๓ บ้านทุ่งทอง	นายบุญเลิศ พุ่มบัว	๕๘๗	๘๙๔	๑,๔๘๑	๔๓๒
หมู่ที่ ๔ บ้านลาดบัวขาว	นายธีระยุทธ เกตุเพชร (กำนัน)	๖๔๐	๖๗๙	๑,๓๑๙	๔๗๐
หมู่ที่ ๕ บ้านหลังโรงหีบ	นายสุจิน ไชยสงเคราะห์	๑๗๐	๑๙๑	๓๖๑	๑๓๒
หมู่ที่ ๖ บ้านท่าศาลเจ้า	นายประเสริฐ แก้วรอด	๓๕๕	๓๗๖	๗๓๑	๒๓๔
หมู่ที่ ๗ บ้านรางวาลัย	นายสันติชาติพิศาล	๒๕๖	๒๖๗	๕๒๓	๒๒๐
รวม		๓,๑๑๑	๓,๕๘๗	๖,๖๙๘	๒,๓๐๘

[ที่มา: ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ตรวจสอบประชากรจากทะเบียนบ้าน ณ เมษายน ๒๕๖๔]

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว

ตารางข้อมูลจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น
ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ประเภทการเลือกตั้ง	เขตเลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวนผู้มาแสดงตน	จำนวนบัตรที่มารับ	จำนวนบัตรที่ใช้ลงคะแนน	จำนวนบัตรดี	จำนวนบัตรเสีย	จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน
ผู้บริหารท้องถิ่น	๑	๘๒๐	๖๖๖	๘๗๕	๖๖๖	๖๑๑	๕๑	๔
	๒	๗๗๓	๖๖๔	๘๒๕	๖๖๔	๕๙๘	๕๗	๙
	๓	๑,๐๒๖	๘๖๓	๑,๑๐๐	๘๖๓	๗๗๐	๗๘	๑๕
	๔	๙๘๕	๘๑๐	๑,๐๕๐	๘๑๐	๗๑๙	๘๔	๗
	๕	๒๕๘	๒๐๘	๒๗๕	๒๐๘	๑๙๔	๑๐	๔
	๖	๕๗๔	๕๐๖	๖๒๕	๕๐๖	๔๗๑	๓๐	๕
	๗	๓๖๖	๓๓๑	๔๐๐	๓๓๑	๓๑๒	๑๕	๔
รวม	๗	๔,๘๐๒	๔,๐๔๘	๕,๑๕๐	๔,๐๔๘	๓,๖๗๕	๓๒๕	๔๘

ตารางข้อมูลจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น
ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ประเภทการเลือกตั้ง	เขตเลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวนผู้มาแสดงตน	จำนวนบัตรที่มารับ	จำนวนบัตรที่ใช้ลงคะแนน	จำนวนบัตรดี	จำนวนบัตรเสีย	จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน
สมาชิกสภาท้องถิ่น	๑	๘๑๙	๖๖๖	๘๗๕	๖๖๖	๖๓๗	๒๓	๖
	๒	๗๗๓	๖๖๔	๘๒๕	๖๖๔	๖๓๑	๒๔	๙
	๓	๑,๐๒๑	๘๕๙	๑,๐๗๕	๘๕๙	๘๑๕	๑๑	๓๓
	๔	๙๘๕	๘๑๐	๑,๐๕๐	๘๑๐	๗๓๐	๖๔	๑๖
	๕	๒๕๘	๒๐๘	๒๗๕	๒๐๘	๑๙๙	๕	๔
	๖	๕๗๔	๕๐๖	๖๒๕	๕๐๖	๔๘๘	๑	๑๗
	๗	๓๖๕	๓๓๐	๔๐๐	๓๓๐	๓๒๓	๒	๕
รวม	๗	๔,๗๙๕	๔,๐๔๓	๕,๑๒๕	๔,๐๔๓	๓,๘๒๓	๑๓๐	๙๐

[ที่มา : ศูนย์ประสานงานการเลือกตั้งอบต.ลาดบัวขาว ณ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕]

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต)

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร		
		ปี ๒๕๖๑ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๙ ก.ย. ๒๕๖๑)	ปี ๒๕๖๒ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ มิ.ย. ๒๕๖๒)	ปี ๒๕๖๓ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ ส.ค. ๒๕๖๓)
๑	ท่าต้นจันทน์	๑,๑๑๔	๑,๑๐๒	๑,๐๘๔
๒	ขอบลาด	๑,๑๖๒	๑,๑๕๖	๑,๑๕๔
๓	ทุ่งทอง	๑,๕๗๑	๑,๔๙๙	๑,๕๖๙
๔	ลาดบัวขาว	๑,๓๑๑	๑,๓๓๐	๑,๓๑๘
๕	หลังโรงหีบ	๓๔๐	๓๔๑	๓๕๓
๖	ท่าศาลเจ้า	๗๒๖	๗๒๔	๗๒๖
๗	รางวาลย์	๕๒๒	๕๒๘	๕๑๕
รวม		๖,๗๐๖	๖,๖๘๐	๖,๗๑๙

[ที่มา: ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ตรวจสอบประชากรจากทะเบียนบ้าน]

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	จำนวนประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๒๔	๑๓	๓๗
๑ - ๑๐ ปี	๓๑๐	๓๐๖	๖๑๖
๑๑ - ๒๐ ปี	๓๙๗	๕๒๙	๙๒๖
๒๑ - ๓๐ ปี	๔๖๒	๕๓๙	๑,๐๐๑
๓๑ - ๔๐ ปี	๔๒๕	๔๔๘	๘๗๓
๔๑ - ๕๐ ปี	๕๔๘	๕๖๕	๑,๑๑๓
๕๑ - ๖๐ ปี	๔๓๗	๕๔๑	๙๗๘
มากกว่า ๖๐ ปี	๕๐๘	๖๔๖	๑,๑๕๔
รวม	๓,๑๑๑	๓,๕๘๗	๖,๖๙๘

[ที่มา: ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ตรวจสอบประชากรจากทะเบียนบ้าน ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔]

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

มีสถานศึกษา จำนวน ๕ แห่ง

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลลาดบัวขาว (ศพด.)	จำนวน ๑ แห่ง
๒. โรงเรียนวัดลาดบัวขาว	จำนวน ๑ แห่ง
๓. วิทยาลัยการอาชีพบ้านโป่ง (โรงเรียนอาชีวศึกษา)	จำนวน ๑ แห่ง
๔. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช (วิทยาลัยพยาบาล)	จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลลาดบัวขาว จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาวไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินของประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาวได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน วิธีการแก้ปัญหาที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก และการติดตั้งป้ายบอกทาง รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว พบว่าในเขตพื้นที่ที่มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้าเนื่องจากได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำชุมชน ประชาชนที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาวสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากนั้นก็เป็นอำนาจหน้าที่ของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาวให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ได้มีการจัดทำโครงการรณรงค์และป้องกันปัญหา ยาเสพติด สำหรับเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

(๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับ

- ผู้สูงอายุ จำนวน ๑,๑๒๖ ราย
- ผู้พิการ จำนวน ๒๑๒ ราย
- ผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๘ ราย

(๒) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

(๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ

(๔) โครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง

(๕) โครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ ๘๒.๖ กิโลเมตร การเดินทางสะดวกรวดเร็วโดยรถยนต์ส่วนตัว และมีรถประจำทางสายกรุงเทพ – กาญจนบุรี ดังนี้

๕.๑.๑ เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ใช้ถนนหมายเลข ๓๓๘ จากทางคูขนานลอบฟ้า (ถนนบรมราชชนนี) กรุงเทพฯ – พุทธมณฑล – นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม วิ่งบนถนนหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ใช้ ๒ ช่องทางซ้ายเพื่อตัดเข้าสู่ถนนหมายเลข ๓๕๒๕ ไปทางอำเภอบ้านโป่ง/กาญจนบุรี ใช้ ๒ ช่องทางขวา เพื่อเลี้ยวขวาที่ ทางแยก แสงชูโต และอยู่บน ถนนหมายเลข ๓๒๓ มุ่งหน้าเข้าสู่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ระยะทางประมาณ ๘๒.๖ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑.๑๘ ชั่วโมง

๕.๑.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว มีถนนสายหลัก ที่เชื่อมต่อระหว่างเทศบาลตำบลเบิกไพร และเทศบาลตำบลท่าเสา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน ๒ เส้นทาง ได้แก่

๑. ถนนเรียบริมแม่น้ำแม่กลอง หมู่ที่ ๑ – ๗
๒. ถนนเรียบริมคลองชลประทาน หมู่ที่ ๑ – ๗

๕.๒ การไฟฟ้า

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว มีการขยายเขตไฟฟ้าทำให้ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ และยังมีไฟฟ้าสาธารณะหลายจุดเกือบทั่วทั้งตำบล เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชนในตำบลและประชาชนที่ใช้เส้นทางในการสัญจรไปมาระหว่างพื้นที่ติดต่อกับตำบลลาดบัวขาวอีกด้วย

๕.๓ การประปา

มีระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน จำนวน ๗ หมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์/โทรคมนาคม

การให้บริการโทรศัพท์ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว

- ๑) โทรศัพท์สาธารณะภายในตำบล จำนวน ๕ เครื่อง
- ๒) หมายเลขโทรศัพท์ประจำบ้าน จำนวน ๓๕ เลขหมาย
- ๓) หมายเลขอินเตอร์เน็ตประจำบ้าน จำนวน ๑๒๐ วงจร

* หมายเหตุ ข้อมูลเฉพาะของบริษัท TOT เท่านั้น ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔

๕.๕ ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

การให้บริการด้านการขนส่งระบบโลจิสติกส์ (Logistics)

- ๑) ที่ทำการไปรษณีย์ (Thailand Post) ตั้งอยู่ที่ ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ประมาณ ๗.๗ กิโลเมตร
- ๒) บริษัทขนส่งแฟลช (Flash Express) ที่ตั้ง ๑๑๒/๗ ถนนบ้านปากแรต ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ประมาณ ๗.๔ กิโลเมตร
- ๓) บริษัทเคอรี่ เอ็กซ์เพรส (Kerry Express) สาขาบ้านโป่ง จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่
 - ที่ตั้ง ๑๑๒ ๕-๖ ถนนบ้านปากแรต ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ประมาณ ๕ กิโลเมตร
 - ที่ตั้ง ๙๙/๓ ถนนทรงพล ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ประมาณ ๖ กิโลเมตร
- ๔) SCG Express ที่ตั้ง ๓, ๕ ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ประมาณ ๖.๙ กิโลเมตร

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๕๐ ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาคือประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้แก่การทำนา ทำไร่อ้อย ไร่ข้าวโพดและปลูกผัก ที่เหลือประกอบอาชีพค้าขาย

๖.๒ การประมง

ประชากรตำบลลาดบัวขาว ไม่มีการทำการประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ของตำบลลาดบัวขาว คือการเลี้ยงสุกร การเลี้ยงโค

๖.๔ การบริการ

๑. หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ได้แก่

-ปั้มน้ำมัน	จำนวน ๑ แห่ง
-ถังบนดิน (แบบหลอด)	จำนวน ๑๔ แห่ง
-ก๊าซหุงต้ม	จำนวน ๒ แห่ง
-โรงสี	จำนวน ๒ แห่ง

๒. มีร้านบริการทำผม เสริมสวย พื้นที่ หมู่ที่ ๑ - ๗ จำนวน ๘ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลลาดบัวขาว ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ (กลุ่ม OTOP)

- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรตำบลลาดบัวขาว ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑
- กลุ่มอาร์กซ์ ผลิตดอกไม้จันทร์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓

๖.๘ แรงงาน

- การจ้างแรงงานต่างด้าว

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม**๗.๑ การนับถือศาสนา**

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว นับถือศาสนาพุทธ โดยมีสถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัดจำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

๑. วัดลาดบัวขาว
๒. วัดรางวาลย์

- ศาลเจ้าจำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

๑. ศาลเจ้าแม่ยิ้มยอง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านท่าศาลเจ้า

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ช่วงเดือนเมษายน ของทุกปี จะมีประเพณีแห่หลวงพ่อสุนทรินทร์ ซึ่งเป็นพระคู่บ้านที่ชาวตำบลลาดบัวขาวนับถือ และสรงน้ำพระในวันสงกรานต์

- ช่วงเดือนตุลาคม ของทุกปี จะมีงานประเพณีแข่งเรือยาว ณ บริเวณหน้าวัดรางวาลย์

- ช่วงเดือนพฤศจิกายน ของทุกปี จะมีงานประเพณีลอยกระทง ณ บริเวณหน้าวัดลาดบัวขาว และหน้าวัดรางวาลย์

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ภาษาถิ่นที่ใช้คือ ภาษาไทย

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น ได้แก่

๑. ผลิตแปรรูปอาหารจากพืชเกษตร เช่น กลัวย ข้าว ถั่ว เผือก งา เช่น กลัวยอบหน้าธัญพืชต่าง ๆ ๒. การผลิตดอกไม้จากผ้าใยบัว (งานแฮนด์เมด) ๓. การประดิษฐ์พวงมาลัยจากกระดาษทิชชู (จุ่มแฮนด์เมด) ๔. ผลิตภัณฑ์เืองประดิษฐ์ห่มผ้าไหม (จุ่มแฮนด์เมด)	}	ผลิตโดยกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรลาดบัวขาว
๕. ผลิตผลิตภัณฑ์เืองประดิษฐ์ห่มผ้าไหม (จุ่มแฮนด์เมด)	}	ผลิตโดยกลุ่มสตรีสหกรณ์ลาดบัวขาว
- ข้างต้งหน้าต่าง ๆ

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

๘.๑.๑ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

- ๑) มีแหล่งน้ำธรรมชาติแม่น้ำแม่กลอง
- ๒) มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย หนอง คลอง บึง หมู่ที่ ๑ - ๗

๘.๑.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ๑) ระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑๑ แห่ง
- ๒) คลองชลประทาน จำนวน ๑ สาย

๘.๒ ป่าไม้

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ไม่อยู่ในเขตป่าไม้

๘.๓ ภูเขา

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว ไม่อยู่ในเขตภูเขา

๙.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภายในมิติพื้นที่ตามที่กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น เขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาวเป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และการอนุรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อม สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่นให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาต จะเห็นได้ว่าพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่สำหรับเกษตรกรรม ซึ่งได้แก่การทำนา ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว จึงมีมีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับประกาศใช้ผังเมืองรวมของจังหวัดราชบุรีและใช้เป็นแนวทางการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และด้านเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาดังกล่าว

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

๑.๑ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลก และสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

๑.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ ด้านความมั่นคง

- (๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า
- (๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

(๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูทางวัฒนธรรมและความ

เข้มแข็งของชุมชน

(๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับ

ระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่

เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ

(๖) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๗) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๘) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๒.๑ ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้นมากขึ้นสังคมโลกจะมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้านและจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลางการแข่งขันในโลกที่รุนแรงขึ้นมากแต่ประเทศไทยมีข้อจำกัดหลายด้าน อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำแรงงานส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูงที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนา โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้ขาดแคลนแรงงานจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และโครงสร้างประชากรจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ภายในสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ร่อยหรอเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นทั้งต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจและผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตประชาชน ในขณะที่การบริหารจัดการภาครัฐยังด้อยประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใส และมีปัญหาคอร์รัปชันเป็นวงกว้าง จึงส่งผลให้การผลักดันขับเคลื่อนการพัฒนาไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เต็มที่ บางภาคส่วนของสังคมจึงยังถูกทิ้งอยู่ข้างหลังท่ามกลางปัญหาท้าทายหลากหลายที่เป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในระยะยาว ดังกล่าว ก็เป็นที่ตระหนักร่วมกันในทุกภาคส่วนว่าการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในระยะยาวได้นั้น ประเทศต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ในทุกด้าน ได้แก่ การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาการพัฒนาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กับการเร่งยกระดับทักษะฝีมือแรงงานกลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานและกลุ่มที่อยู่ในตลาดแรงงานในปัจจุบันให้สอดคล้องกับสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย และการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาคนในภาพรวมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัยที่สามารถบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นสภาพแวดล้อมการดำเนินชีวิตได้อย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทุนมนุษย์จากการยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึงในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งต้องส่งเสริมบทบาทสถาบันทางสังคมในการกลมเกลียวสร้างคนดี มีวินัย มีค่านิยมที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนั้นในช่วงเวลาต่อจากนี้การพัฒนาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่และเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองต่างๆ ให้สูงขึ้นภายใต้การใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะการใช้ที่ดินการจัดระเบียบผังเมืองและความปลอดภัยตามเกณฑ์เมืองน่าอยู่ที่เหมาะสมเพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทั่วถึงและเป็นการสร้างฐานเศรษฐกิจและรายได้จากพื้นที่เศรษฐกิจใหม่มากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมไทยลง และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันจากการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ทั้งตอนในและตามแนวจุดชายแดนหลัก

นอกจากนั้น ๕ ปีต่อจากนี้ไปนับว่าเป็นช่วงจังหวะเวลาสำคัญที่ประเทศไทยยังจะต้องผลักดันให้การค้าการลงทุนระหว่างประเทศขยายตัวต่อเนื่องและเป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญควบคู่ไปกับการส่งเสริมลงทุนและเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยยังมีความจำเป็นที่จะต้องทาความตกลงด้านการค้าและการลงทุนและการร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อการพัฒนาให้ขยายวงกว้างขึ้นทั้งในรูปของความตกลงทวิภาคี กรอบพหุภาคีต่างๆ ควบคู่กับการผลักดันให้ความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความสมบูรณ์มากขึ้น รวมทั้งการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการส่งเสริมการลงทุนของไทยในภูมิภาค กรอบแนวทางการร่วมมือระหว่างประเทศในทุกระดับดังกล่าวจะเป็นประตูแห่งโอกาสของประเทศไทยในการใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่และสามารถจะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันระหว่างประเทศมีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้าน ในขณะเดียวกันก็ต้องเตรียมความพร้อมเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกของภูมิภาคเอเชีย แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชนจังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ รวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ และนับว่าเป็นช่วงเวลาประเทศไทยจะต้องดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการสร้างสังคมผู้ประกอบการและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศอย่างจริงจังเพื่อสร้างผลตอบแทนจากทุนและศักยภาพทางธุรกิจ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา เวียดนาม และในอาเซียน ความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะเป็นแนวทางการพัฒนาสำคัญสำหรับประเทศไทย ในช่วงต่อจากนี้ไปเป็นความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนทางเศรษฐกิจ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทางสังคม สิ่งแวดล้อมและความร่วมมือด้านความมั่นคงในมิติต่างๆ ในทุกกรอบความร่วมมือทั้งระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระดับโลกทั้งการผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากกรอบความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันและการทำข้อตกลงใหม่ๆ ในระยะต่อไปภายใต้แนวคิดการค้าเสรีและการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียน กับหุ้นส่วนการพัฒนานอกอาเซียน ทั้งนี้โดยส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในทุกด้านให้เป็นบทบาทที่สร้างสรรค์ของประเทศไทย และการสนับสนุนการแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำในอนุภูมิภาค และในภูมิภาคการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs) รวมทั้งการนำกฎเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติและมาตรฐานสากลทั้งในด้านคุณภาพสินค้าและบริการสิทธิแรงงาน ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง ความโปร่งใส และอื่นๆ มาเป็นแนวปฏิบัติและบังคับใช้สำหรับประเทศไทย

ดังนั้น ภายใต้ข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศไทยในทุกด้านดังกล่าว ท่ามกลางแนวโน้มโลกที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และประเทศต่างๆ กำลังเร่งพัฒนานวัตกรรม และนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเพิ่มผลิตภาพการผลิตเพื่อเป็นอาวุธสำคัญในการต่อสู้ในสนามแข่งขันของโลกและการใช้ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่จะต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางยุทธศาสตร์ทุกด้าน ได้แก่ การลงทุนเพื่อการวิจัยและ

พัฒนาการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทุนมนุษย์ และการปฏิรูปให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีความรับผิดชอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและระบบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี รูปแบบการดำเนินธุรกิจ และการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคนและการพัฒนาต่อยอดรวมถึงการใช้นวัตกรรมสำหรับการพัฒนาสินค้าและบริการทั้งในระดับพื้นฐานจนถึงระดับสูงซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในวงกว้าง ดังนั้น การพัฒนาในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปจะเป็นช่วงที่มุ่งเน้นการพัฒนาบนฐานภูมิปัญญาที่เกิดจากการใช้ความรู้และทักษะ การใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและการพัฒนานวัตกรรมนำมาใช้ในทุกด้านของการพัฒนา การพัฒนาที่มีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ขยายและสร้างฐานรายได้ใหม่ที่ครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้นควบคู่ไปกับการต่อยอดฐานรายได้เดิม สังคมไทยมีคุณภาพและมีความเป็นธรรมโดยมีที่ยืนสำหรับทุกคนในสังคมและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และเป็นการพัฒนาที่เกิดจากการผนึกกำลังในการผลักดันขับเคลื่อนร่วมกันของทุกภาคส่วน (Thailand ๔.๐)

ทั้งนี้ เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้แนวคิดและแนวทางดังกล่าวข้างต้นเกิดผลสัมฤทธิ์ได้ตามเป้าหมายในช่วงระยะเวลาต่างๆ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลไกการบริหารราชการแผ่นดินสำคัญๆ การปรับเปลี่ยนกฎหมายและกฎระเบียบในหลายด้าน รวมถึงการปรับการบริหารจัดการให้มีธรรมาภิบาลในทุกๆ ระดับ ปลอดภัยรับขึ้น และปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนไทยในทุกภาคส่วนให้มีความนิยมที่งดงาม มีวินัย มีความรับผิดชอบ และมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงโดยยึดหลักการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และด้วยสภาพปัญหาที่เรื้อรังและเชื่อมโยงกันซับซ้อนในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศไทยมากขึ้น การพัฒนาเชิงรุกเพื่อเสริมจุดแข็งและการแก้ปัญหาจุดอ่อนดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลได้อย่างจริงจังนั้นต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่สำหรับประเทศไทยที่มีแผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวเป็นกรอบแนวทางที่จะกำกับทิศทาง ดังนั้นภาคส่วนต่างๆ ในสังคมไทยจึงมีความตระหนักร่วมกันว่าประเทศไทยจำเป็นต้องมีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นแผนแม่บทที่กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศในระยะยาว ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยวางแนวทางการพัฒนาหลักที่ต้องดำเนินการภายใต้ทุกรัฐบาลอย่างต่อเนื่องเพื่อจะบรรลุเป้าหมายอนาคตของประเทศที่วางไว้ โดยที่แผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวจะเป็นกรอบที่ช่วยกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ มีบูรณาการกัน แผนพัฒนาและแผนเฉพาะด้านในระดับต่างๆ มีความเชื่อมโยงเป็นลำดับที่เหมาะสมและสอดคล้องกันภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และการกำหนดเป้าหมายในระยะยาวที่ชัดเจนส่งผลให้ต้องมีความต่อเนื่องในการแก้ปัญหาเรื้อรังและการพัฒนาพื้นฐานให้แข็งแกร่งรวมทั้งต้องมีปรับระบบการติดตามและประเมินผลให้สามารถกำกับให้เกิดความเชื่อมโยงจากระดับยุทธศาสตร์สู่การจัดสรรงบประมาณและการดำเนินงานในระดับปฏิบัติที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่เป็นผลผลิต ผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ในที่สุด

การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็น ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปีพร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้กำหนดไว้ โดยมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญที่สุดที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกที่จะขับเคลื่อนไปสู่การบรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้ในที่สุด โดยมีกลไกตามลำดับต่างๆ และกลไกเสริมอื่นๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน ๕ ปีแรกอย่างชัดเจน ทั้งในมิติเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม การกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุในระยะ ๕ ปีนั้นได้พิจารณาและวิเคราะห์การต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินการต่อไปอีกใน ๓ แผนจวบจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๕ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๗๕-๒๕๗๙ ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของยุทธศาสตร์ชาติการพัฒนาจะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี ๒๕๗๙ ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป ก็จะกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนามารับช่วงเมื่อผ่าน ๕ ปีแรกในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ผ่านไป

๒.๒ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

๑. *ยึด* “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนานคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องมีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

๒. *ยึด* “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดีรับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากร- ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓. *ยึด* “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราชอธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม

ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อม ระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มี ศักยภาพทางเศรษฐกิจดียิ่งกว่า

๔. *ยึด* “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรก และเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมาย และตัวชี้วัดในด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทาประโยชน์ต่อส่วนรวม ความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนาดีดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลกเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัยเป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทุมนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

๕. *ยึด* “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการสร้างเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญา และพัฒนานวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทยโดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ ความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลางการสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๖. *ยึด* “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการพัฒนาที่เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประจักษ์ที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับ

ความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฉบับที่ผ่านมา มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติ และการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้เงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินรวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติ และกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่างๆ

๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนไทยในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- ๑.๒ เพื่อเตรียมคนไทยในสังคมไทยให้มีความพร้อมในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
- ๑.๓ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- ๑.๔ เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและ

ประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม

เพิ่มขึ้น

๒.๑.๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น

๒.๑.๓ คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถ

เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

๒.๑.๔ คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น

๒.๑.๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทาง ศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมี

คุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ คดีอาญามีสัดส่วนลดลง

๒.๒.๓ เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ

๒.๒.๔ เด็กมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

๒.๒.๕ เด็กร้อยละ ๗๐ มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๒.๖ ผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี

- ๒.๒.๗ ผู้ที่ได้รับการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๘ การออมส่วนบุคคลต่อรายได้พึงจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๙ การมีงานทาของผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ - ๖๙ ปี) เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๑๐ ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า ๕๐๐
- ๒.๒.๑๑ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการอ่านหาความรู้เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๑๒ การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๕
- ๒.๒.๑๓ แร้งงานที่ขอเทียบโอนประสบการณ์และความรู้เพื่อขอรับวุฒิ ปวช. และปวส. เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๐ ต่อปี
- ๒.๒.๑๔ ประชากรอายุ ๑๕ - ๗๙ ปีมีภาวะน้ำหนักเกินลดลง
- ๒.๒.๑๕ การตายจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๘ คน ต่อประชากรแสนคน
- ๒.๒.๑๖ ประชาชนเล่นกีฬาและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๑๗ อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคนลดลง
- ๒.๒.๑๘ การคลอดในผู้หญิงกลุ่มอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี ลดลง
- ๒.๒.๑๙ รายจ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
- ๒.๒.๒๐ ผู้สูงอายุที่อาศัยในบ้านที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นร้อยละ ๒๐
- ๒.๒.๒๑ ดัชนีครอบครัวอบอุ่นอยู่ในระดับดีขึ้น
- ๒.๒.๒๒ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติตามหลักศาสนาทางศาสนาเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๒๓ ธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์**
- ๓.๑.๑ ส่งเสริมการเลี้ยงดูในครอบครัวที่เน้นการฝึกเด็กให้รู้จักการพึ่งพาตัวเอง มีความซื่อสัตย์ มีวินัย มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ ในรูปแบบของกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรประจำวัน และให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กสามารถเรียนรู้และยึดถือเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิต
- ๓.๑.๒ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะ รวมทั้งเร่งสร้างสภาพแวดล้อมภายในและโดยรอบสถานศึกษาให้ปลอดจากอบายมุขอย่างจริงจัง
- ๓.๑.๓ ปรับวิธีการเผยแพร่หลักศาสนาให้มุ่งชี้แนะแนวทางการดำรงชีวิตตามหลักธรรมศาสนาที่เข้าใจง่าย สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง นำไปสู่การปลูกฝังค่านิยมที่งดงาม
- ๓.๑.๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์จัดระเบียบทางสังคม และกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ละเว้นการปฏิบัติตามบรรทัดฐานในสังคม

๓.๑.๕ จัดสรรเวลาและพื้นที่ออกอากาศให้แก่สื่อสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันดีโดยเฉพาะในช่วงเวลาที่มีผู้ชมมากที่สุด และส่งเสริมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท สิทธิ และหน้าที่การเป็นพลเมืองที่ดี

๓.๑.๖ ผลักดันให้มีการนำวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ไปใช้ปฏิบัติจนให้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของคนในสังคมไทย อาทิ การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยการทำงานเป็นทีมการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง การทำงานอย่างกระตือรือร้น

๓.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๓.๒.๑ ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะทางสมองและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม

๓.๒.๒ พัฒนาเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน

๓.๒.๓ ส่งเสริมแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่เป็นไปตามความต้องการของตลาดงาน

๓.๒.๔ พัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุวัยต้นให้สามารถเข้าสู่ตลาดงานเพิ่มขึ้น

๓.๓ ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๓.๑ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กที่มีขนาดและจำนวนผู้เรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสมตามความจำเป็นของพื้นที่และโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนวัยเด็กลดลงอย่างต่อเนื่อง

๓.๓.๒ ปรับหลักสูตรการผลิตครูที่เน้นสมรรถนะ มีจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นผู้แนะนำและสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างมาตรการจูงใจให้ผู้มีศักยภาพสูงเข้ามาเป็นครู ปรับระบบประเมินวิทยฐานะทางวิชาชีพให้เชื่อมโยงกับพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการพัฒนาสมรรถนะของครูอย่างต่อเนื่อง

๓.๓.๓ พัฒนาระบบประเมินคุณภาพมาตรฐานที่สามารถวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียนทั้งด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละระดับการศึกษา

๓.๓.๔ ส่งเสริมมาตรการสร้างแรงจูงใจให้สถานประกอบการขนาดกลางที่มีศักยภาพเข้าร่วมระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษา สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการ ครูฝึกหรือครูพี่เลี้ยงให้ร่วมวางแผนการจัดการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลผู้เรียน

๓.๓.๕ ขยายความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษา สถาบันอุดมศึกษา ภาคเอกชนและผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสู่ความเป็นเลิศ การพัฒนางานวิจัยไปสู่นวัตกรรม รวมทั้งขยายการจัดทาและการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะให้มากขึ้น

๓.๓.๖ จัดทาสื่อการเรียนรู้ที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสามารถใช้งานผ่านระบบอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก ทัวถึง ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ และใช้มาตรการทางภาษีจูงใจให้ภาคเอกชนผลิตหนังสือ สื่อการอ่านและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและราคาถูก

๓.๓.๗ ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต อาทิ พิพิธภัณฑ์ หอสมุด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ โรงเรียนผู้สูงอายุ รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

๓.๔.๑ พัฒนาให้คนมีความรู้ในการดูแลสุขภาพ มีจิตสำนึกสุขภาพที่ดี และมีการคัดกรองพฤติกรรมสุขภาพด้วยตนเองผ่านช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย จัดบริการให้คำปรึกษา ด้านสุขภาพจิตที่เข้าถึงได้ง่าย และกำกับควบคุมการเผยแพร่ชุดข้อมูลสุขภาพที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓.๔.๒ ส่งเสริมให้คนมีกิจกรรมทางสุขภาพที่เหมาะสมกับวัยทั้งรูปแบบการออกกำลังกายโยคะนาการที่เหมาะสม และสนับสนุนให้ชุมชนมีการบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

๓.๔.๓ ปรับปรุงมาตรการด้านกฎหมายและด้านภาษีที่ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ มีนวัตกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพและเป็นทางเลือกแก่ผู้บริโภคติดฉลาก โภชนาการบนบรรจุภัณฑ์อาหารที่เข้าใจง่าย รวมทั้งควบคุมการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ที่มีผลเสียต่อสุขภาพ

๓.๔.๔ ผลักดันให้มีกลไกการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพในการจัดทนายโยบายสาธารณะตามแนวคิดทฤษฎีนโยบายห่วงใยสุขภาพที่เชื่อมโยงตั้งแต่ต้นนโยบายระดับชาติ พื้นที่ และชุมชนที่จะนำไปสู่การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีสุขภาพดี

๓.๔.๕ ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนผ่านการสื่อสารสาธารณะที่เหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมายให้มีการปรับพฤติกรรมที่จะลดการเกิดอุบัติเหตุทั้งต่อตนเองและผู้อื่น รวมทั้งมีการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างเป็นระบบ

๓.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ

๓.๕.๑ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพในการพัฒนาคุณภาพระบบบริการทั้งด้านบุคลากร ทรัพยากรทางการแพทย์ และโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงบริการตั้งแต่ระดับปฐมภูมิ ทติยภูมิ และตติยภูมิเข้าด้วยกันอย่างไม่มีอุปสรรค พร้อมพัฒนาระบบส่งต่อและระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๓.๕.๒ จัดทำแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกันทั้งภาครัฐและผู้ใช้บริการ ตามฐานะที่คำนึงถึงความเป็นธรรมและการเข้าถึงบริการสุขภาพที่เป็นของกลุ่มผู้มีรายได้น้อย โดยพิจารณาถึงความเป็นไปได้ทางการคลังของประเทศ

๓.๕.๓ พัฒนาระบบประกันสุขภาพของแรงงานต่างชาตินักท่องเที่ยวให้สามารถใช้บริการสุขภาพที่มีคุณภาพและมีการควบคุมการใช้บริการอย่างเหมาะสม โดยไม่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศทั้งในด้านการคลังและสาธารณสุข

๓.๕.๔ บูรณาการระบบข้อมูลสารสนเทศของแต่ละระบบหลักประกันสุขภาพให้เกิดความเป็นเอกภาพทั้งเรื่องสิทธิประโยชน์ การใช้บริการ งบประมาณการเบิกจ่าย และการติดตามประเมินผล

๓.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

๓.๖.๑ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุครอบคลุมการจัดบริการทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม และระบบการเงินการคลัง

๓.๖.๒ พัฒนาให้มีระบบการดูแลระยะกลางที่จะรองรับผู้ที่จำเป็นต้องพักพิงก่อนกลับบ้านให้เชื่อมโยงกับระบบการดูแลระยะยาว และส่งเสริมธุรกิจบริการดูแลระยะยาวที่ได้มาตรฐานสำหรับผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงในเขตเมือง รวมทั้งศึกษารูปแบบการคลังที่เป็นระบบประกันการดูแลระยะยาว

๓.๖.๓ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ และพัฒนาเทคโนโลยีทางการแพทย์ในการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพในกลุ่มผู้สูงอายุ เทคโนโลยีเพื่อป้องกันการบาดเจ็บและติดตามการบำบัดรักษา

๓.๖.๔ ส่งเสริมการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุทั้งระบบขนส่งสาธารณะ อาคารสถานที่ พื้นที่สาธารณะ และที่อยู่อาศัยให้เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุและทุกกลุ่มในสังคม

๓.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

๓.๗.๑ สร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวทั้งการใช้สื่อเพื่อเสริมสร้างคุณค่าต่อครอบครัว พัฒนานวัตกรรมเพื่อช่วยสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัวสร้างพื้นที่ให้ครอบครัวได้ใช้เวลาร่วมกัน สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียนผ่านกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างเด็ก ครู ผู้ปกครอง

๓.๗.๒ กำหนดมาตรการการดูแลครอบครัวเปราะบางให้สามารถดูแลสมาชิกได้อย่างเข้มแข็งทั้งเรื่องการประกอบอาชีพ การเข้าถึงบริการภาครัฐ และการพัฒนาระบบติดตามเพื่อให้ความช่วยเหลือตลอดจนการให้ผู้สูงอายุหรือผู้มีประสบการณ์สาขาวิชาชีพต่างๆ ในชุมชนร่วมเป็นผู้ดูแลสมาชิกในครอบครัวเปราะบาง

๓.๗.๓ ส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ มีการเผยแพร่งานวิจัยสู่สาธารณะ รวมทั้งสนับสนุนให้มีการทาวิจัยร่วมกับชุมชนในการแก้ปัญหาและตอบโจทย์การพัฒนาในพื้นที่

๓.๗.๔ ส่งเสริมผู้เผยแพร่ศาสนาให้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามคาสอนของแต่ละศาสนา และเร่งฟื้นศรัทธาให้สถาบันศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจและที่ยึดเหนี่ยวของคนในสังคม

๓.๗.๕ ส่งเสริมให้ผู้ผลิตสื่อเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงและอยู่บนหลักจรรยาบรรณสื่อมวลชน รวมทั้งสร้างกระแสเชิงบวกในการสร้างสรรค์และลดความขัดแย้งในสังคม

๓.๗.๖ สร้างมาตรการจูงใจให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาด้านสังคมในรูปแบบใหม่ๆ ที่เป็นนวัตกรรมสังคม อาทิ การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อชุมชน การออกพันธบัตรเพื่อการพัฒนาสังคมตลาดหลักทรัพย์เพื่อสังคม วิสาหกิจเพื่อสังคม สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑.๑ เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้น้อยที่สุด

๑.๑.๒ เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง

๑.๑.๓ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๒.๑ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี

๒.๒.๒ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงเหลือ ๐.๔๑ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒.๒.๓ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้น

๒.๒.๔ สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ ๖.๕ ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ

๒.๒.๕ สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่ยากจนที่สุดลดลง

๒.๒.๖ อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (ที่ปรับปรุง) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่ากับร้อยละ ๙๐ โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ครอบครัวยากจนทางเศรษฐกิจสังคมและระหว่างพื้นที่

๒.๒.๗ สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้น และความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่ และภูมิภาคลดลง

๒.๒.๘ สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐) และที่เข้าร่วมกองทุนการออมแห่งชาติต่อกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น

๒.๒.๙ ความแตกต่างของสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่ลดลง

๒.๒.๑๐ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจนเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๑ สัดส่วนครัวเรือนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๒ ดัชนีชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้นในทุกภาค

๒.๒.๑๓ มูลค่าสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ

๓.๑.๑ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องโดยไม่ถูกจำกัดศักยภาพจากสภาพครอบครัว พื้นที่ และสภาพร่างกาย

๓.๑.๒ จัดบริการด้านสุขภาพให้กับประชากรกลุ่มเป้าหมายฯ ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลโดยรัฐจัดให้มีกลไกช่วยเหลือและสนับสนุนสวัสดิการชุมชนที่ครอบคลุมการให้ความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อให้ประชากรกลุ่มเป้าหมายฯ เข้าถึงบริการจากสถานพยาบาลของรัฐในพื้นที่ได้

๓.๑.๓ สร้างโอกาสในการมีที่ดินทำกินของตนเองและยกระดับรายได้ โดยรัฐเข้าไปสนับสนุนการมีที่ดินทำกินอย่างยั่งยืนในรูปแบบที่ครบวงจร ตั้งแต่การจัดสรรที่ดินทำกินอย่างมีเงื่อนไขเพื่อป้องกันการเปลี่ยนมือผู้ได้รับการจัดสรรที่ดินให้แก่กลุ่มคนจนในภาคเกษตรที่ไร้ที่ดินทำกิน การพัฒนาทักษะ ความชำนาญ การจัดสรรเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพอย่างทั่วถึง การขยายโอกาสในการเข้าถึงข่าวสารสารสนเทศและองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ

๓.๑.๔ กำหนดนโยบายการคลังเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มคนที่มีรายได้น้อยให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๓.๑.๕ เพิ่มการจัดสวัสดิการสังคมให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้น้อยที่สุดอย่างเพียงพอและเหมาะสม อาทิ เพิ่มเบี้ยคนพิการและเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ยากจนให้เพียงพอที่จะดำรงชีพได้สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยและระบบสาธารณสุขภาคให้กับประชากรกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมือง

๓.๒ กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๓.๒.๑ ส่งเสริมให้มีการกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้นระหว่างพื้นที่ โดย (๑) สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรครูมีการกระจายตัวอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นทั้งมาตรการที่เป็นตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน อาทิ สวัสดิการบ้านพักครู เส้นทางความก้าวหน้าทางอาชีพที่ชัดเจนเพิ่มโอกาสในการพัฒนาครู (๒) สร้างระบบความรับผิดชอบ (Accountability) ของการจัดการศึกษาโดยนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามาประกอบการประเมินผลครูและโรงเรียน (๓) ขยายการจัดการศึกษาทางไกลโดยใช้โครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลและขาดแคลนครูผู้สอน

๓.๒.๒ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยตั้งแต่ระดับชุมชนไปสู่ระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นควบคู่ไปกับการจัดการการให้บริการระบบควบคุมโรคที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งนาเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการแก้ปัญหาการขาดแคลนแพทย์เฉพาะทางในพื้นที่ห่างไกล

๓.๒.๓ เร่งรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้แรงงานนอกระบบตระหนักถึงประโยชน์ของการสร้างหลักประกันในวัยเกษียณและประโยชน์จากระบบประกันสังคม รวมถึงการขยายความครอบคลุมของสวัสดิการด้านการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้มีรายได้น้อยเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ในทุกพื้นที่

๓.๒.๔ ส่งเสริมและจัดหาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมให้ประชากรกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก-เยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อให้เข้าถึงบริการของรัฐและโอกาสทางสังคมได้อย่างเท่าเทียม

๓.๒.๕ ปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้งกฎหมาย กฎ ระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม

๓.๓ เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

๓.๓.๑ สร้างและพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงในชุมชนให้มีขีดความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา มีจุดยืนทางความคิด มีธรรมาภิบาลในการบริหารและพัฒนาชุมชน

๓.๓.๒ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัย และการถ่ายทอดองค์ความรู้ในชุมชนเพื่อนาไปสู่การแก้ไขปัญหาในพื้นที่และการต่อยอดองค์ความรู้ไปสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างการจัดการความรู้ในชุมชน

๓.๓.๓ พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน การส่งเสริมการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายอุตสาหกรรม (Cluster) ในพื้นที่กับเศรษฐกิจชุมชน การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาในการร่วมกันพัฒนาความรู้ในเชิงทฤษฎีและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติเพื่อสร้างศักยภาพให้กับชุมชนในการประกอบธุรกิจการสนับสนุนการประกอบธุรกิจแบบวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยว

๓.๓.๔ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือนการป้องกันภัยการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้านตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓.๓.๕ สนับสนุนชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ บริการ และการจัดการทรัพยากรในชุมชน

(๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ดังนี้

๑.๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว

๑.๑.๒ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและ รายได้ใหม่

๑.๑.๓ เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปัน ผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม และสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๑.๔ เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเงิน การคลัง และพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ

๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ของภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน ดังนี้

๑.๒.๑ เพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการสร้างมูลค่าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ สินค้าและบริการ

๑.๒.๒ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญ พัฒนาระบบ การบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้ฐาน การผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความมั่นคง

๑.๒.๓ เพื่อเร่งผลักดันให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความโดดเด่นในด้านคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัยในตลาดโลก

๑.๒.๔ เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสำคัญเดิมให้สามารถต่อยอดสู่อุตสาหกรรมแห่ง อนาคตที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเข้มข้น และสร้างรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ บนฐานของความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๕ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานบริการเดิมและขยายฐานบริการใหม่ในการปรับตัวสู่เศรษฐกิจฐานบริการที่เข้มแข็งขึ้น รวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

๑.๒.๖ เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนให้ สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย รวมทั้งพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ

๑.๒.๗ เพื่อพัฒนาระบบการเงินของประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ การค้า และการลงทุน

๑.๒.๘ เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กรการเงินฐานรากและระบบสหกรณ์ให้สนับสนุน บริการทางการเงินในระดับฐานรากและเกษตรกรรายย่อย

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๒.๑.๑ เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพประชาชนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๑.๒ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕

๒.๑.๓ รายได้ต่อหัวไม่ต่ำกว่า ๘,๒๐๐ ดอลลาร์ สหรัฐ. ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (ปี ๒๕๖๔) และรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๙.๐

๒.๒ การลงทุนภาครัฐและเอกชนขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

๒.๒.๑ อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๒.๒.๒ อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

๒.๒.๓ พัฒนาภาคส่งออกให้ขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจไทย

๒.๒.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐

๒.๑.๕ เพิ่มผลิตภาพการผลิตของประเทศ ตัวชี้วัด

๒.๑.๕.๑ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๒.๑.๕.๒ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๒.๑.๖ รักษาเสถียรภาพของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๒.๑.๖.๑ อัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕ ± ๑.๕

๒.๑.๖.๒ หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไม่เกิน

ร้อยละ ๕๕ ของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๒.๑.๖.๓ ดุลบัญชีเดินสะพัดไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมใน

ประเทศ

๒.๑.๗ เพิ่มการลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ

๒.๑.๗.๑ การลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาโครงการโครงสร้าง พื้นฐานเฉลี่ยปีละ ๔๗,๐๐๐ ล้านบาท

๒.๑.๘ ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น

๒.๑.๘.๑ จำนวนการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีประชาชนและผู้ประกอบการที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น

๒.๑.๙ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น

๒.๑.๙.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD เลื่อนขึ้น ไปอยู่ในกลุ่ม ๑ ใน ๒๕ ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด

๒.๓ การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

๒.๓.๑ เศรษฐกิจรายสาขาเติบโตอย่างเข้มแข็งและเป็นฐานในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

๒.๓.๑.๑ อัตราการขยายตัวของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ (นอกเหนือจาก บริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓, ๔.๕ และ ๖ ต่อปี ตามลำดับ

๒.๓.๒ เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นและพื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

๒.๓.๒.๑ รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือน ในปี ๒๕๖๔ ตัวชี้วัด ๒.๒ พื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๔

๒.๓.๓ พัฒนาพื้นที่ไปสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

๒.๓.๓.๑ จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศจำนวน ๑๕ พื้นที่

๒.๓.๔ ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้น

๒.๓.๔.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาท

๒.๓.๔.๒ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (The Travel & Tourism Competitiveness Index: TTCI) ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๓๐

๒.๒.๕ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

๒.๒.๕.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั้งประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒.๒.๖ เพิ่มประสิทธิภาพของภาคการเงินเพื่อให้เป็นกลไกสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

๒.๒.๖.๑ อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงินปรับตัวดีขึ้น

๒.๒.๖.๒ คะแนนทักษะทางการเงินของคนไทยเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของโลก

๒.๒.๖.๓ สัดส่วนการกู้เงินนอกระบบลดลง

๒.๒.๖.๔ เพิ่มปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็น

๒๐๐ ครั้ง/ปี/คน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวได้สูงขึ้น โดยไม่สร้างแรงกดดัน ให้เกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ภาวะเงินเฟ้อ และแรงกดดันต่อภาระการคลังที่มากเกินไป มีการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการกระจายผลประโยชน์การพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๓.๑.๑ การพัฒนาด้านการคลัง โดย

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณของประเทศ
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐและขยายฐานภาษีให้ครอบคลุม ผู้มีงานทำในระบบที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีมีการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีที่ถูกต้องและครบถ้วน
- ๓) ใช้เครื่องมือทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการผลิต และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเพื่อเป็นช่องทางการเพิ่มรายได้ภาครัฐ
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล
- ๕) ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจทั้งระบบและฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาฐานะการเงิน และพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้ได้มาตรฐานสากล

๓.๑.๒ การพัฒนาภาคการเงิน โดย

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและ ตลาดทุน
- ๒) ขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน โดยการสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงของ ระบบสถาบันการเงินทั้งระบบ
- ๓) พัฒนานวัตกรรมทางการเงินรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการและ บริบทการเปลี่ยนแปลง
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสถียรภาพของสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้เป็นกลไกที่สนับสนุนดำเนินนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สร้างความเสี่ยงทางการคลัง

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

๓.๒.๑ การพัฒนาภาคการเกษตร โดย

- ๑) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดย
 - (๑) พัฒนาและ บำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร รวมทั้งจัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่หาได้โดยให้ ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งเก็บน้ำแหล่งน้ำในไร่นา อ่างน้ำขนาดเล็กและ ขนาดกลางให้กระจายตัวตามศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำ และมีการผันน้ำ จากแหล่งน้ำที่มีปริมาณน้ำเกินความต้องการเข้ามาเติมในเขื่อนหรือในแหล่งน้ำที่มีปริมาณน้ำน้อยให้เพียงพอกับ การทำการเกษตร การจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในภาคเกษตรระดับลุ่มน้ำ และการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ เพื่อการเกษตร

(๒) คຸ້ມครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของ เกษตรกรให้มากขึ้น โดยผลักดันการจัดทำพระราชบัญญัติคຸ້ມครองพื้นที่เกษตรกรรมการบริหารจัดการที่ดินเพื่อ การเกษตรอย่างเป็นระบบ การรักษาพื้นที่ที่เหมาะสมกับเกษตรกรรมไว้ให้เป็นฐานการผลิตการเกษตรที่มั่นคง รวมถึงการกำหนดเขตการใช้พื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสม และการสนับสนุนให้ทำการเกษตรที่สอดคล้องกับ ศักยภาพพื้นที่ ปริมาณน้ำ และความต้องการของตลาดในพื้นที่ รวมทั้งการเร่งฟื้นฟูและปรับปรุงบำรุงดินให้มี ความอุดมสมบูรณ์ การฟื้นฟูพื้นที่นาร้าง และส่งเสริมการเข้าถึงปัจจัยการผลิตคุณภาพดีอย่างทั่วถึงและราคาที่เป็นธรรม อาทิ พันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ ปุ๋ย และ

(๓) ส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการรวบรวม คัดเลือก และปรับปรุงพันธุ์กรรมพืช สัตว์ สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ของท้องถิ่น

๒) สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม เพื่อสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Base) และการปรับระบบการผลิตให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรมีความปลอดภัยและตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่หลากหลาย โดยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนโดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการศึกษาทางเลือกและกำหนดกระบวนการในการศึกษา วิจัยพัฒนา และกลไกการกำกับดูแลอย่างเคร่งครัดและเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับ

(๑) ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิต ด้านพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ พันธุ์สัตว์น้ำ เทคโนโลยีการเพาะปลูก และการวิจัยและพัฒนาเครื่องจักรกลทางการเกษตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

(๒) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและรูปแบบ ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้าที่เกษตรกรและ ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงได้

(๓) พัฒนารูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศให้แก่เกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม อาทิ การจัดทำแปลงต้นแบบผ่านศูนย์เรียนรู้และศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีในแต่ละพื้นที่

๓) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้อง กับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ โดย

(๑) พัฒนาระบบมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ทั้งในกลุ่มสินค้าที่เป็นอาหารและไม่ใช่อาหาร อาทิ สมุนไพร ผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพ ยา พลังงานทดแทนวัสดุชีวภาพ รวมถึงการพัฒนาระบบการตรวจรับรอง คุณภาพและระบบตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นไปตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับของตลาดภายในและ ต่างประเทศอย่างทั่วถึง และการกำกับดูแลให้มีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อรักษาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง

(๒) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐาน และความปลอดภัยและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ โดยให้ความรู้ด้านกระบวนการผลิตตามมาตรฐาน อาทิ หลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี รวมถึงส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารสำหรับผู้บริโภคเฉพาะ กลุ่มที่มีมาตรฐานเฉพาะ อาทิ สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าฮาลาล และสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจน กำหนดมาตรการจูงใจในการปรับปรุงการผลิต และการส่งเสริมวางระบบการตรวจสอบย้อนกลับ รวมทั้ง ส่งเสริมการผลิตอาหารที่มีคุณภาพและเพียงพอสำหรับเด็กในวัยเรียนเพื่อเพิ่มสุขภาพและศักยภาพการเรียนรู้ และสร้างความตระหนักในการบริโภคอาหารและโภชนาการที่ส่งผลต่อสุขภาพ

(๓) ขับเคลื่อนการผลิต สินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง โดยการ สร้างแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนเข้าสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ผ่านมาตรการทางการเงินการคลัง การส่งเสริม การผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจาก สินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี ตลอดจนมาตรการ ส่งเสริมการตลาด และแนวทางอื่นๆ เช่น การใช้หลักการคาร์บอน เครดิต เป็นต้น การสร้างความรู้ความเข้าใจ ที่ถูกต้องให้กับกลุ่มผู้ประกอบการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐาน และการพิสูจน์ตรวจสอบคุณภาพสินค้า เกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตร อินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิง เกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้

๔) เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตร โดย

(๑) เสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ให้ เป็นกลไกหลักในการบริหารจัดการตลอด ห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมเกษตร โดยอาศัยแนวคิดและ กระบวนการสหกรณ์เป็นพื้นฐานในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งให้ครอบคลุมเกษตรกรและประชาชนในทุก พื้นที่และขยายผลเชื่อมโยงเครือข่ายระบบการผลิต การตลาดและการเงิน กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และ คลัสเตอร์ที่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ ร่วมกับการขับเคลื่อนและสนับสนุน การดำเนินธุรกิจการเกษตรแบบประชารัฐ การลงทุนแบบความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน และการทำ เกษตรพันธสัญญาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีความเป็นธรรม

(๒) ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และการทำประมงให้ สอดคล้องกับศักยภาพ พื้นที่และความต้องการของตลาด (Zoning) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต โดยเร่งส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่และเกษตรกรรมแม่นยำสูงในพื้นที่ที่เหมาะสม การร่วมจัดหา ปัจจัยการผลิตและเครื่องจักรกลการเกษตร การสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อการปรับปรุงการผลิต และการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานจำเป็นด้านการเกษตร อาทิ ระบบโลจิสติกส์ และระบบภูมิสารสนเทศในการ วางแผนการผลิตตลอดห่วงโซ่ตลอดจนส่งเสริมการทำเกษตรแบบประณีตที่ต้องใช้องค์ความรู้ ควบคู่กับการ วางแผนและ การจัดการอย่างเป็นระบบมีความเอาใจใส่ และใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่ามากที่สุด รวมทั้งคำนึงถึง ระบบนิเวศ การพัฒนาสินค้าเกษตรที่ได้จดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และการปรับเปลี่ยน การผลิตในพื้นที่ ที่ไม่เหมาะสมไปสู่การทำเกษตรทางเลือกอื่นๆ รวมถึงการส่งเสริมระบบและการเลี้ยงปศุสัตว์ และการทำประมงอย่างยั่งยืน

(๓) วิจัยพัฒนาและใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ใน กระบวนการผลิต ทั้งก่อน การเก็บเกี่ยว หลังเก็บเกี่ยวและในกระบวนการแปรรูปเพื่อให้เกิดการเพิ่ม ประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต ตลอดห่วงโซ่การผลิต

(๔) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพเพื่อต่อยอดองค์ความรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง โดยนำผลการวิจัยและพัฒนามาใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ในเชิงพาณิชย์ที่หลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดบนพื้นฐานของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งภาคเกษตรกร ภาคเอกชน และภาครัฐ

(๕) บริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นระบบครบวงจร โดยมีการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับ ความต้องการของภาคอุตสาหกรรมเพื่อการแปรรูปสร้างมูลค่าและความต้องการของผู้บริโภคในตลาด เพื่อ สร้างสมดุลการผลิตในทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่น จังหวัด ภูมิภาค และประเทศ ตลอดจนมีการเชื่อมโยงการผลิต ภาคเกษตรกับภาคการผลิตอื่น เช่น ภาคบริการและการท่องเที่ยว เพื่อลดการพึ่งพิงการส่งออกสินค้าเกษตร และเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร

(๖) พัฒนากลไกจัดการความเสี่ยงที่กระทบต่อสินค้าเกษตร ได้แก่ ตลาดซื้อ ขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า การจัดตั้งกองทุนประกันภัยพืชผลทางการเกษตร รวมทั้งสร้างระบบเตือนภัย ทางการเกษตรล่วงหน้า

(๗) สร้างความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเป็นแหล่ง ผลิตวัตถุดิบเพื่อการแปรรูปสร้างมูลค่าและโอกาสในด้านการตลาดจากการส่งออกทั้งในและนอกภูมิภาคอาเซียน

๕) ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดย

(๑) ส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การเกษตร มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำและเป็นเจ้าของในการพัฒนาการเกษตรของตนโดยภาครัฐสนับสนุนด้านปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นและ เชื่อมโยงการดำเนินการกับศูนย์เรียนรู้ต่างๆ ในพื้นที่

(๒) ส่งเสริมขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบ เกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งในรูปแบบเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ เกษตร ธรรมชาติ รวมถึงการทำเกษตรกรรมตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี โดยสนับสนุนบทบาทเครือข่าย ราษฎรชาวบ้านในการขับเคลื่อน และการปรับกลไกและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรที่จำเป็นในการทำเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ การพัฒนาระบบข้อมูลเกษตรกรรมยั่งยืน การสร้างองค์ความรู้การสนับสนุนเงินทุนใน ลักษณะสินเชื่อสีเขียวที่มุ่งใจการผลิตและการส่งเสริมการตลาด

(๓) ควบคุมการใช้สารเคมีการเกษตร ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ส่งเสริมการใช้ ผลิตภัณฑ์ชีวภาพทดแทนสารเคมี การเกษตรให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งใช้สารเคมีการเกษตรอย่าง เหมาะสมตามหลักวิชาการเพื่อลดผลกระทบต่อด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนกำหนดมาตรการทาง การเงินการคลังในการกำกับดูแลการผลิต การนำเข้าและการใช้สารเคมีการเกษตร

๖) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ โดย

(๑) พัฒนารฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตรให้มีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้และสามารถนำมาใช้ประโยชน์สำหรับการวางแผนด้านการเกษตรโดยใช้การตลาดรวมถึงการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลและเทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึง และการพัฒนาระบบเตือนภัยการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

(๒) สร้างบุคลากรด้านการเกษตร โดยการผลิตเกษตรกรรุ่นใหม่หรือดำเนินนโยบายบัณฑิตคืนถิ่น การจัดทำหลักสูตรการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้จากภาคปฏิบัติเพื่อสร้างเกษตรกรที่มีความรู้และมีความสามารถในการยกระดับการผลิต แปรรูป การตลาดและการบริหารจัดการ ที่สามารถปรับตัวได้ทันตามการเปลี่ยนแปลงของโลก การสนับสนุนการสร้างและการรวมกลุ่มเกษตรกร ปรารถปรือให้เป็นผู้บริหารจัดการธุรกิจการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำถึงการผลิตและการตลาด และเปิดโอกาสให้บุตรของเกษตรกรที่มีพื้นที่ทำการเกษตรมีทัศนคติและความต้องการในการสานต่องานเกษตรกรรมเป็นลำดับแรก ตลอดจนการสร้างค่านิยมที่ดีและการสร้างความมั่นคงของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยเฉพาะการดูแลสวัสดิการชาวนา ควบคู่กับการสนับสนุนการเพิ่มรายได้จากอาชีพนอกภาคเกษตร รวมถึงการสร้างองค์ความรู้และเข้าถึงเครือข่ายพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและวางระบบบริหารจัดการความรู้เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยี

(๓) ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย เช่น กฎหมายด้านสารเคมี กฎหมายด้านสหกรณ์ กฎหมายด้านปฏิรูปที่ดิน กฎหมายด้านอาหาร และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตร เป็นต้น

๓.๒.๒ การพัฒนา

๑) พัฒนาต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบัน เพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยการพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานของการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่

๒) วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต โดยมุ่งสร้างอุตสาหกรรมใหม่ที่ผสานโอกาสจากแนวโน้มบริบทโลกในอนาคตและการปรับเปลี่ยนเข้าสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในตลาดเฉพาะและตลาดที่รองรับความต้องการรูปแบบใหม่ในอนาคต โดยให้ความสำคัญในลำดับต้นกับอุตสาหกรรมที่สามารถพัฒนาต่อยอดจากฐานความเก่งของอุตสาหกรรมศักยภาพใน ปัจจุบันได้แก่

๓.๒.๓ การพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว โดย

๑) เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการที่มีศักยภาพทั้งฐานบริการเดิมและฐานบริการใหม่เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๒.๑) ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

๒.๒) ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้มีความทันสมัยจัดทำ และบังคับใช้มาตรฐานด้านการท่องเที่ยว

๒.๓) ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นกลไกใน การบริหารจัดการและกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม ในการยกระดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้ เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาอย่างครบวงจร โดยมีแนวทางการพัฒนา

๓.๑) ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา เนื่องจากกีฬาถือเป็นหลักพื้นฐาน ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผลต่อการสร้างวินัย จิตสำนึก ความสามัคคี และน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งสร้างคุณค่าและคุณภาพชีวิตให้ประชาชน ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ จาก กิจกรรมและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬา

๓.๒.๔ การพัฒนาภาคการค้าและการลงทุน โดย

๑) ส่งเสริมการทำตลาดเชิงรุก เพื่อเพิ่มความต้องการบ ริโภคสินค้า ภายในประเทศ และการส่งออกสินค้าไทย

๒) พัฒนาการอำนวยความสะดวกทางการค้าให้ได้มาตรฐานสากล ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ รวมถึงพัฒนาระบบประกันความเสี่ยง

๓) สนับสนุนผู้ประกอบการลงทุนในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและนำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเพิ่มผลิตภาพในการค้าและการประกอบธุรกิจ

๔) ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สร้างผู้ประกอบการใหม่ที่มีจิตวิญญาณในการเป็นผู้ประกอบการที่มีทักษะในการทำธุรกิจ รู้จักใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต การจัดการการขาย หรือเป็น Smart SMEs และพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อการพึ่งตนเอง

๕) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนเพื่อส่งเสริมการลงทุนในประเทศและการลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ โดยการส่งเสริมการลงทุนในประเทศควรให้ความสำคัญกับ

๖) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรม และอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน ตลอดจนการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๗) พัฒนาระบบทรัพย์สินทางปัญญา โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการตรวจสอบ และจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา การส่งเสริมการจดทะเบียนและใช้ผลงานสร้างสรรค์ด้านนวัตกรรม

(๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ รักษา พันฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๑.๒ สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ

๑.๓ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น

๑.๔ พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ รักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อการอนุรักษ์ป่าเศรษฐกิจและป่าชายเลน ลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐและจัดที่ดินทำกินให้ผู้อยากไร้โดยให้สิทธิร่วม

๒.๑.๑ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มจาก ๑.๕๓ ล้านไร่เป็น ๑.๕๘ ล้านไร่พื้นที่ปลูกและฟื้นฟูป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น

๒.๑.๒ จำนวนชนิดพันธุ์และประชากรของสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์

๒.๑.๓ แผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (โครงการ One Map) ที่แล้วเสร็จมีการประกาศใช้และจำนวนพื้นที่จัดที่ดินทำกินให้ชุมชน

๒.๒ สร้างความมั่นคงด้านน้ำ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน ให้มีประสิทธิภาพ

๒.๒.๑ มีระบบประปาหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้าน

๒.๒.๒ กลุ่มน้ำสำคัญของประเทศ ๒๕ กลุ่มน้ำ มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำกับปริมาณน้ำต้นทุน และมีการแปลงไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

๒.๒.๓ ประสิทธิภาพการใช้น้ำในพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น

๒.๒.๔ ประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภคเพิ่มขึ้น

๒.๒.๕ พื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้งมีแนวโน้มลดลง

๒.๒.๖ พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นปีละ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่

๒.๓ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ

๒.๓.๑ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และกากอุตสาหกรรมอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง

๒.๓.๒ คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักที่อยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น

๒.๓.๓ คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤติหมอกควันได้รับการแก้ไขและมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒.๔.๑ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ของการปล่อยในกรณีปกติ ภายในปี ๒๕๖๓

๒.๔.๒ ต้นทุนการลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วย (บาทต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) มีแนวโน้มลดลง

๒.๔.๓ แผนปฏิบัติการการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรายสาขาที่จำเป็น เช่น การจัดการน้ำ เกษตร สาธารณสุข และป่าไม้

๒.๔.๔ การจัดตั้งกลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนด้านการเงิน เทคโนโลยีและ การเสริมสร้างศักยภาพ

๒.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ความสูญเสีย ในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

๒.๕.๑ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับภาคเกษตรและการจัดการ ภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่เสี่ยงภัย

๒.๕.๒ สัดส่วนของพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังภัยธรรมชาติ

๒.๕.๓ จำนวนผู้เสียชีวิตและมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ค่าใช้จ่ายใน การชดเชยผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัยซ้ำซากลดลง

๓. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

๓.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๓.๑.๑ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้เพื่อสร้างสมดุลธรรมชาติ

๓.๑.๒ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๓.๑.๓ พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ

๓.๑.๔ ปกป้องทรัพยากรทางทะเลและป้องกันการกัดเซาะตลิ่งและชายฝั่ง

๓.๑.๕ วางแผนบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุดและ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน

๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน

๓.๒.๑ เร่งรัดการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.

๓.๒.๒ เร่งรัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในระดับลุ่มน้ำอย่างบูรณาการ

ทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ

๓.๒.๓ ผลักดันกระบวนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment : SEA) มาใช้เป็นเครื่องมือแนะนำเสนอทางเลือกในการตัดสินใจระดับนโยบายแผน และแผนงาน ที่เหมาะสมกับศักยภาพของกลุ่มน้ำ

๓.๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำต้นทุนและระบบกระจายน้ำ ให้ดีขึ้น

๓.๒.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและการจัดสรรน้ำต่อหน่วยในภาคการผลิต ให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงขึ้น

๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

๓.๓.๑ เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะตกค้างสะสมในพื้นที่วิกฤต ผลักดัน กฎหมายและกลไกเพื่อการคัดแยกขยะ สนับสนุนการแปรรูปเป็นพลังงาน ใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้เกิดการลดปริมาณขยะ รวมทั้งสร้างวินัยคนในชาติเพื่อการจัดการขยะอย่างยั่งยืน

๓.๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤตและลุ่มน้ำสำคัญอย่างครบวงจร โดยลดการเกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

๓.๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตหมอกควันไฟป่าในเขตภาคเหนือและภาคใต้

๓.๓.๔ ปรับปรุงกฎหมายและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๑ ส่งเสริมการผลิตและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๒ สนับสนุนการผลิตภาคการเกษตรไปสู่เกษตรกรรมที่ยั่งยืน

๓.๔.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

๓.๔.๔ สร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับเปลี่ยนไปสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

๓.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๑ จัดทำและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้สามารถรองรับพันธกรณีระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๒ พัฒนามาตรการและกลไกเพื่อสนับสนุนการลดก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน

๓.๕.๓ ส่งเสริมภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการจัดเก็บและรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๓.๕.๔ เพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๕ สร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคส่วนต่างๆ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๓.๖.๑ บูรณาการการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผน

๓.๖.๒ เสริมสร้างขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมและการรับมือภัยพิบัติ

๓.๖.๓ พัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน

๓.๖.๔ พัฒนาระบบการฟื้นฟูบูรณะหลังการเกิดภัย

๓.๖.๕ ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการจัดการภัยพิบัติ

๓.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๓.๗.๑ ปรับปรุงกลไกและกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ ทุกขั้นตอน

๓.๗.๒ ผลักดันการนำแนวทางการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) ให้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

๓.๗.๓ สร้างจิตสำนึกความตระหนัก และปรับปรุงกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๓.๗.๔ ทบทวนแก้ไขกฎหมาย

๓.๗.๕ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนและชุมชนเพื่อสร้างพลังร่วม

๓.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๓.๘.๑ โดยผลักดันการจัดทำแผนแม่บท การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของอาเซียน แสวงหาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียน และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การบริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ และการแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน สร้างความรู้ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมาย และข้อตกลงระหว่างประเทศให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกันปัญหา ภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ

๑.๒ เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วน ให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทาง ทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๑.๓ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ

๑.๔ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ

๒.๑.๒ สังคมมีความสมานฉันท์ ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๒.๑.๓ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น

๒.๑.๔ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาชาติในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

๒.๑.๕ ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและ ภัยคุกคามอื่นๆ

๒.๑.๖ แผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒ ตัวชี้วัด

- ๒.๒.๑ จำนวนกิจกรรมเกิดพระเกียรติและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๒ จำนวนกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการพระราชดำริเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๓ ดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองลดลง (ดัชนีสันติภาพโลกของ TheInstitute for Economics and Peace: IEP)
- ๒.๒.๔ จำนวนผู้เสียชีวิตจากความขัดแย้งภายในประเทศลดลง (ดัชนีสันติภาพโลก)
- ๒.๒.๕ จำนวนกิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคงเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๖ มูลค่าความเสียหายและจำนวนการก่อเหตุร้ายที่มีมูลเหตุจากความไม่สงบลดลง
- ๒.๒.๗ รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อคนและจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๘ จำนวนกิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนทุกศาสนาร่วมดำเนินการเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๙ ดัชนีความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น (ดัชนีสันติภาพโลก)
- ๒.๒.๑๐ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามข้ามชาติลดลง
- ๒.๒.๑๑ จำนวนเหตุการณ์การกระทำผิดกฎหมายทางทะเลลดลง
- ๒.๒.๑๒ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง
- ๒.๒.๑๓ ระยะเวลาในการระดมสรรพกำลังเมื่อเกิดภัยคุกคาม
- ๒.๒.๑๔ อันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก (ดัชนีความเสี่ยงของ โลกของ WEF)

๒.๒.๑๕ อันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์/ต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก (ดัชนีความปลอดภัยไซเบอร์ของโลกของ International Telecommunication Union: ITU)

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

๓.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือ ภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๓.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๓.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล

๓.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่นๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

(๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล
- ๑.๒ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้
- ๑.๓ เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- ๑.๔ เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา
 - ๒.๑.๑ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและ การให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ
 - ๒.๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ๒.๑.๓ เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น
 - ๒.๑.๔ ลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด
- ๒.๒ ตัวชี้วัด
 - ๒.๒.๑ อันดับประสิทธิภาพภาครัฐ จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ อยู่ในอันดับสองของ เอเชียัน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
 - ๒.๒.๒ อันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจ จัดทำโดยธนาคารโลก อยู่ในอันดับสองของเอเชียัน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
 - ๒.๒.๓ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐต่องบประมาณรายจ่ายประจำปี ลดลง
 - ๒.๒.๔ สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดี ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเพิ่มขึ้น
 - ๒.๒.๕ ข้อร้องเรียนและคดีเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลง
 - ๒.๒.๖ ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
 - ๒.๒.๗ จำนวนคดีที่รัฐดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิดซึ่งต้องชดเชยความเสียหายลดลง

๓. แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- ๓.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ

๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓.๖ ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

(๗) ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการค้า รวมทั้งมีกลไก กำกับ ดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน

๑.๒ เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน

๑.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึง ทั้งประเทศ ในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม และส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคง และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ

๑.๔ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำ ประปาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราการสูญเสียน้ำในระบบประปา และสร้างกลไกการบริหาร จัดการการประกอบกิจการนำประปาในภาพรวมของประเทศ

๑.๕ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการนำเข้าจาก ต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม

๒.๑.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบขนส่ง

๒.๑.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๒.๑.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน

๒.๑.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๒.๑.๖ การพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา)

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง จาก ๘.๒๒ เป็น ๗.๗๐ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ลดลงจากร้อยละ ๑๔ เป็นร้อยละ ๑๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศ โดยในส่วนของต้นทุนค่าขนส่งสินค้าต่ำกว่าร้อยละ ๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๓ สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑.๔ เป็นร้อยละ ๔ และสัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางน้ำต่อปริมาณ การขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒ เป็นร้อยละ ๑๕ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๔ สัดส่วนของผู้ใช้ระบบรถไฟฟ้าต่อปริมาณการเดินทางในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากร้อยละ ๕ เป็นร้อยละ ๑๕ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๕ ความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารโดยรวมของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค เพิ่มขึ้นเป็น ๑๒๐ และ ๕๕ ล้านคนต่อปี ตามลำดับ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๖ อันดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้าดีขึ้น

๒.๒.๗ จำนวนธุรกรรมการให้บริการการนำเข้าและส่งออกด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๘ ปริมาณสินค้าที่ผ่านเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนที่สำคัญเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี

๒.๒.๙ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๙๔ เป็นร้อยละ ๑๗.๓๔ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๐ สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าลดลงจากร้อยละ ๖๕ เป็นร้อยละ

๔๗ ใน ปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๑ อันดับความพร้อมใช้ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Network Readiness Index: NRI) ดีขึ้น

๒.๒.๑๒ จำนวนหมู่บ้านที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๐ เป็นมากกว่า ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๓ จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๔ จำนวนหน่วยงานภาครัฐมีระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๔๗ เป็นมากกว่าร้อยละ ๘๐ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๕ จำนวนครัวเรือนในเขตนครหลวงได้รับบริการน้ำประปาร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี๒๕๖๑ และจำนวนครัวเรือนในเขตภูมิภาค/เทศบาลได้รับบริการน้ำประปาครอบคลุมมากกว่าร้อยละ ๘๐ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๖ จำนวนหมู่บ้านทั่วประเทศได้รับบริการน้ำสะอาดร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๗ อัตราน้ำสูญเสียในระบบส่งและจำหน่ายน้ำในเขตนครหลวงน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ และ ในเขตภูมิภาค/เทศบาลน้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๖๔

๓. แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง
- ๓.๒ การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง
- ๓.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
- ๓.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน
- ๓.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
- ๓.๖ การพัฒนาระบบน้ำประปา

(๘) ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ขั้นก้าวหน้า ให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย
- ๑.๒ เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- ๑.๓ เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- ๑.๔ เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้สามารถ ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา
 - ๒.๑.๑ เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ
 - ๒.๑.๒ เพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๒.๒ ตัวชี้วัด
 - ๒.๒.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเพิ่มสู่อ้อยละ ๑.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
 - ๒.๒.๒ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ เพิ่มขึ้นเป็น ๗๐:๓๐
 - ๒.๒.๓ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสมองค์ความรู้ : ระบบโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และระบบมาตรฐาน เพิ่มขึ้น ๕๕ : ๒๕ : ๒๐
 - ๒.๒.๔ จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็น ๒๕ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐คน
 - ๒.๒.๕ อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคโนโลยี จัดโดย IMD อยู่ในลำดับ ๑ ใน ๓๐

๒.๒.๖ ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ที่ถูกนำไปใช้ในการสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์ให้กับภาค การผลิตและบริการ และภาคธุรกิจ มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของผลงานทั้งหมด

๒.๒.๗ มูลค่าการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนา มีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี

๒.๒.๘ นวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำ หรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เองภายในประเทศ มีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑ เท่าตัว

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

๓.๑.๑ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง

๓.๑.๒ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด

๓.๑.๓ ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓.๑.๔ เร่งรัดการถ่ายทอดผลงานวิจัยและพัฒนา และเทคโนโลยีสู่เกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๓.๑.๕ พัฒนาลาดเทคโนโลยีและนวัตกรรมไทย

๓.๑.๖ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องมาตรฐานสากล

๓.๒ พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี

๓.๒.๑ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยี และร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม

๓.๒.๒ ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย

๓.๒.๓ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจเกิดใหม่และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ต้องการพัฒนาหรือทำธุรกิจฐานเทคโนโลยี

๓.๒.๔ สร้างบรรยากาศและสถานะที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ลงสู่พื้นที่และชุมชน

๓.๒.๕ รณรงค์ปลูกฝังวัฒนธรรมการวิจัยและค่านิยมการเคารพสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

๓.๓ พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๓.๓.๑ ด้านบุคลากรวิจัย

๑) เร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM (วิทยาศาสตร์ (Science: S) เทคโนโลยี (Technology: T) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering: E) และคณิตศาสตร์ (Mathematics: M))

๒) เร่งสร้างนักวิจัยมืออาชีพ

๓) พัฒนาศักยภาพนักวิจัย

๔) ดึงดูดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ นักวิจัย และนักวิทยาศาสตร์ในต่างประเทศที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยให้มาทำงานในสถาบันวิจัยของภาครัฐและ ภาคเอกชนในประเทศไทย

๓.๓.๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑) ปรับปรุงและพัฒนาระบบการวิจัยเพื่อรองรับเทคโนโลยีสำคัญๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ

๒) ยกกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด

๓) ส่งเสริมการพัฒนาาระบบคุณภาพและมาตรฐาน และระบบมาตรฐานวิทยาแห่งชาติ

๔) เร่งสร้างความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มศักยภาพของภาครัฐ

๕) สนับสนุนเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ และหลากหลายเพื่อเป็นกลไกระดมทุน

๖) สนับสนุนให้เกิดการร่วมทำงานและแบ่งปันทรัพยากรด้านอุปกรณ์เครื่องมือและห้องปฏิบัติการทดลอง

๗) ผลักดันและเร่งรัดให้มีกฎหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยในเชิงพาณิชย์

๓.๓.๓ ด้านการบริหารจัดการ

๑) ส่งเสริมการปรับโครงสร้างและบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการดำเนินงาน

๒) ปรับระบบการบริหารจัดการงบประมาณ

๓) จัดให้มีระบบประเมินความสามารถด้านนวัตกรรมของสถาบันวิจัย

๔) สนับสนุนการจัดทำแผนที่นำทางด้านเทคโนโลยี (Technology Roadmap) และแผนปฏิบัติการวิจัยและนวัตกรรมรายสาขา

๕) สนับสนุนให้มีการทำวิจัยที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่เพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๖) ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนและพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรมเชิงลึก ผ่านทางกลไกที่มีอยู่

(๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น

๑.๒ เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

๑.๓ เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและ เพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

๑.๔ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น

๒.๑.๒ เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

๒.๑.๓ พื้นฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตร

๒.๑.๔ เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวระหว่างภาคลดลง

๒.๒.๒ สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ระดับภาคลดลง

๒.๒.๓ เมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่เพิ่มขึ้น

๒.๒.๔ ค่าเฉลี่ยสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักบริเวณมาบตา

๒.๒.๕ ข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบการใน

๒.๒.๖ มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

๒.๒.๗ สถานประกอบการที่จดทะเบียนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่เพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

๓.๑.๑ ภาคเหนือ : พัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง

๓.๑.๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่

๓.๑.๓ ภาคกลาง : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ

๓.๑.๔ ภาคใต้ : พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

๓.๒ การพัฒนาเมือง

๓.๒.๑ แนวทางการพัฒนาหลัก

๓.๒.๒ แนวทางการพัฒนาเมืองสำคัญ

๓.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

๓.๓.๑ พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

๓.๓.๒ พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

(๑๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของ แนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

๑.๒ เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐาน การผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

๑.๓ เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ

๒.๑.๒ ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

๒.๑.๓ ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้

๒.๑.๔ ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับ

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ ความสำเร็จของไทยในการผลักดันให้เกิดโครงข่ายความเชื่อมโยงทางด้านโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ภายในภูมิภาค เพื่ออำนวยความสะดวกระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่ง

๒.๒.๒ ความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนใน อนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Cross Border Transport Agreement: CBTA) ณ ด่านชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๒.๓ ดัชนีย่อยความสามารถในการบริหารจัดการ ณ พรมแดนของประเทศไทย ในดัชนี การอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index)

๒.๒.๔ มูลค่าสินค้าขั้นกลางที่ผ่านด่านชายแดนระหว่างประเทศ

๒.๒.๕ มูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๖ มูลค่าการบริการของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๗ ปริมาณการขนส่งสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ มูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๙ มูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๑๐ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ได้รับการปรับปรุงให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางการผลิต การลงทุน และบริการ

๒.๒.๑๑ มูลค่าการให้ความช่วยเหลือของไทยในอนุภูมิภาคและภูมิภาค

๒.๒.๑๒ ความสำเร็จของโครงการพัฒนาร่วมกันระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๑๓ ความก้าวหน้าในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ขยายความร่วมมือทางการค้า และการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

๓.๒ พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๓.๒.๑ พัฒนาความเชื่อมโยงตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนให้มีความต่อเนื่องและเป็นโครงข่ายที่สมบูรณ์

๓.๒.๒ พัฒนารูปแบบและบริการการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานสากล

๓.๒.๓ ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๔ พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและบริการโลจิสติกส์

๓.๒.๕ เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน เขตเศรษฐกิจชายแดนตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

๓.๓ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

๓.๓.๑ สนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนร่วมระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และส่งเสริมการค้าและการบริการชายแดน

๓.๓.๒ ผลักดันให้เกิดการบูรณาการแผนการพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อผลประโยชน์ด้านความมั่นคงและการสร้างเสถียรภาพของพื้นที่

๓.๔ ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย

๓.๔.๑ พัฒนาผู้ประกอบการโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน

๓.๔.๒ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๓.๔.๓ พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและการสนับสนุนการดำเนินงานโดยกลไกสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ

๓.๔.๔ สนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๓.๕ เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

๓.๖ สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

๓.๖.๑ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ

๓.๖.๒ เพิ่มบทบาทนำของไทยในการให้ความช่วยเหลือทางการพัฒนา

- ๓.๗ เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
- ๓.๗.๑ รักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่
- ๓.๗.๒ รักษาคุณภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่
- ๓.๗.๓ ยกย่องมาตรฐานของไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานและบรรทัดฐานสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศ
- ๓.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง
- ๓.๙ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
- ๓.๑๐ ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ จุดมุ่งเน้น

- ๑.๓.๑ การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย (ข้าว พืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และการประมง)
- ๑.๓.๒ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงประวัติศาสตร์และเชิงศิลปวัฒนธรรม ภายใต้อัตลักษณ์ที่มีคุณภาพ

๑.๓.๓ การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดนภาคตะวันตก

๓.๒ วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการผลิตและการตลาดสินค้าภาคเกษตร อุตสาหกรรมปลอดภัย การท่องเที่ยวคุณภาพ และการค้าภาคตะวันตก”

๓.๓ พันธกิจ

- ๓.๓.๑ ปรับโครงสร้างการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของชุมชน เกษตรกร วิสาหกิจชุมชนสหกรณ์ และวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมให้มีความสามารถในการแข่งขัน ก้าวทันเทคโนโลยีรู้ทันบริบทโลกรอดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่การมีรายได้ที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน
- ๓.๓.๒ สร้างและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเครือข่ายระหว่างภาคเอกชน ชุมชน ประชาคม และภาครัฐ รวมถึงเครือข่ายภายใน ในการพัฒนาส่งเสริมระบบดำเนินงานทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในกลุ่มจังหวัด
- ๓.๓.๓ ปรับปรุง สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีการเชื่อมโยงกัน และการพัฒนาทางเศรษฐกิจร่วมกันของกลุ่มจังหวัด
- ๓.๓.๔ พัฒนาระบบติดตามและประเมินผล รวมถึงกลไกในการขับเคลื่อนโครงการ/กิจกรรมของกลุ่มจังหวัดให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

๓.๔ เป้าประสงค์รวม

เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง และความสุขที่ยั่งยืน โดย

- ๓.๔.๑ เศรษฐกิจมั่นคง ประเมินจากอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๓.๕
- ๓.๔.๒ ประชาชนมั่งคั่ง ประเมินจากมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๓.๔.๓ ความสุขที่ยั่งยืน ประเมินจากดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) เฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด ต้องไม่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ (หรือไม่น้อยกว่า ๐.๖๒๒๙)

๑.๓.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการด้วยนวัตกรรม สู่มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ภาคตะวันตกและอารยธรรมทวารวดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ ผลักดันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

๑.๓.๖ เป้าประสงค์/กลยุทธ์/ตัวชี้วัด ตามประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการด้วยนวัตกรรมสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์: (๑) พัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์การเกษตร อุตสาหกรรม และบริการให้ได้คุณภาพสู่มาตรฐานสากล

(๒) เพิ่มศักยภาพผู้ผลิตและตลาดสินค้าภาคการเกษตร พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมสู่ประเทศไทย ๔.๐

กลยุทธ์ : (๑) เพิ่มพื้นที่การทำเกษตร GAP และเตรียมความพร้อมเพื่อการทำเกษตรอินทรีย์
(๒) ส่งเสริมผู้ผลิต ผู้ประกอบการแรงงานภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมให้มีศักยภาพในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตการบริหารจัดการตลาด และบริการโดยใช้นวัตกรรม
(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการตลาดประชาสัมพันธ์ สินค้าและบริการ
(๔) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและบริหารจัดการแหล่งน้ำ เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสินค้า เกษตรอุตสาหกรรม และบริการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ภาคตะวันตกและอารยธรรมทวารวดี

เป้าประสงค์ : เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ : (๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

(๒) สนับสนุนกิจกรรมการตลาด การประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

(๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างยั่งยืนด้วยการยกระดับการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

(๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ทั้งผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ ผลักดันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ : รายได้จากการจำหน่ายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ (๑) พัฒนาระบบอำนวยความสะดวก ระบบโลจิสติกส์และเครือข่ายคมนาคม เพื่อกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนเชื่อมโยงการค้าสู่เอเชีย

- (๒) พัฒนาด้านชายแดนและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
- (๓) ส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๔) พัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อการส่งออก
- (๕) ยกระดับผู้ประกอบการและแรงงานของกลุ่มจังหวัดให้มีความสามารถในการแข่งขัน และสามารถประกอบธุรกิจระหว่างประเทศได้
- (๖) พัฒนาระบบส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและผลักดันให้มีการลงทุนในต่างประเทศ

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. วิสัยทัศน์ (Vission)

“เมืองน่าอยู่ เกษตรสู่สากล คนและชุมชนเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี การศึกษาสาธารณสุขสุขเด่น การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน”

๒. พันธกิจ (Mission)

๑. จัดให้มีการสร้างและบำรุงรักษาทางบกทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
๒. จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
๓. จัดทำผังเมืองรวม
๔. จัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร การจัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และจัดให้มีการสาธารณสุขการ
๕. จัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าสาธารณะในถนนซึ่งเชื่อมระหว่างจังหวัดกับจังหวัด หรือจังหวัดกับอำเภอ
๖. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
๗. การดำเนินการโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและการดำเนินงานตามโครงการพระราชดำริ
๘. ส่งเสริมการท่องเที่ยว การปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาระบบการตลาดท่องเที่ยวของจังหวัด
๙. ส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรครบวงจรและการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและปลอดภัยจากสารพิษ
๑๐. จัดให้มีการผลิตสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๑. จัดการศึกษา
๑๒. จัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
๑๓. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตลอดจนบุหรี่ยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
๑๔. ส่งเสริมการกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ และการจัดให้มี และบำรุงสถานที่สำหรับกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมราษฎร
๑๕. การป้องกันโรค การบำบัดโรค และการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล
๑๖. จัดการดำเนินงานด้านสาธารณสุขมูลฐานและจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
๑๗. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส

๑๘. จัดให้มีสุสานและฌาปนสถาน
๑๙. กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม ตลอดจนจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
๒๐. ทำนุบำรุงศาสนา บำรุงรักษาและอนุรักษ์ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงาม
 ๒๑. คຸ້ມครອງ ตูแลและบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ
 ๒๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
 ๒๓. ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 ๒๔. จัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น
 ๒๕. สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 ๒๖. จัดเตรียมโครงการเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น
 ๒๗. ให้บริการด้านเทคนิค วิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกลและบุคลากรแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ๒๘. จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและประสานการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
 ๒๙. トラข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
 ๓๐. ประสาน สนับสนุนและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่หรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
 ๓๑. การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
 ๓๒. จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือจัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกัน ดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำหรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารการบ้านเมืองที่ดีและคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
 - กลยุทธ์
 - พัฒนาระบบการคมนาคม การจัดการขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ
 - พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภคและเกษตร ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วม
 - พัฒนาการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นเมืองน่าอยู่
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - กลยุทธ์
 - ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
 - ส่งเสริมการศึกษาและการกีฬา

- ส่งเสริมการสาธารณสุข สวัสดิการสังคมและนันทนาการ
- ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการหมู่บ้านในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านและชุมชน

**๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
กลยุทธ์**

- สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

**๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ ด้านการวางแผนและการท่องเที่ยว
กลยุทธ์**

- การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน
- พัฒนาศักยภาพการผลิต การขนส่ง การแข่งขัน และการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับเข้าสู่

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

- ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและการพาณิชย์
- สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตร
- การพัฒนาองค์กรและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

**๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม**

กลยุทธ์

- พัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย
- การบริหารจัดการและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

**๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
กลยุทธ์**

- การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว

๑) วิสัยทัศน์

“ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม พร้อมอนุรักษ์ประเพณี มีการบริหารโปร่งใส ใส่ใจพัฒนาตำบล นำเกษตรสู่สากล เพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง”

๒) ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓) เป้าประสงค์

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนด ดังนี้

๑. มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอและทั่วถึง
๒. ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ พืชผักสวนครัว
๓. การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานคลังเป็นไปอย่างถูกต้อง
๔. ส่งเสริมการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ประชาชนมีการพัฒนาความรู้ มีความเข้มแข็งทางร่างกายและจิตใจ
๖. ส่งเสริมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันแก้ไขปัญหา
๗. ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ให้กับผู้บริหาร ผู้นำชุมชนและพนักงาน
๘. ประชาชนมีจิตสำนึกในการรักษาและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ

๔) ตัวชี้วัด

- ๔.๑ มีเส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐาน
- ๔.๒ มีการขยายเขตและติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ
- ๔.๓ แหล่งน้ำได้รับการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพ
- ๔.๔ แหล่งน้ำเพื่ออุปโภคและบริโภคอย่างทั่วถึง
- ๔.๕ ระบบการติดต่อสื่อสารและโทรคมนาคมที่ได้มาตรฐาน
- ๔.๖ ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง

- ๔.๗ ประชาชนในตำบลมีรายได้
- ๔.๘ ประชาชนมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าของชุมชน
- ๔.๙ ประชาชนได้รับความสะดวกในการมาชำระภาษี
- ๔.๑๐ ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและมีความรู้ความเข้าใจในระบบประชาธิปไตย
- ๔.๑๑ ประชาชนได้รับการบริการตามอำนาจหน้าที่ได้สะดวกรวดเร็ว
- ๔.๑๒ กิจกรรมที่บูรณาการร่วมกันกับภาคีที่เกี่ยวข้อง
- ๔.๑๓ ประชาชนได้รับสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ และมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- ๔.๑๔ นักเรียนที่ได้รับการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

- ๔.๑๕ ประชาชนที่ได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
 ๔.๑๖ เยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ
 ๔.๑๗ อุบัติเหตุและปัญหาสังคมลดลง
 ๔.๑๘ ผู้นำชุมชนและบุคลากรในองค์กรได้ยึดหลักธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี
 ๔.๑๙ ประชาชนให้ความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๔.๒๐ ประชาชนมีจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมดูแล พื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๒๑ คราวเรือนมีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมและถูกวิธี
 ๔.๒๒ ประชาชนในพื้นที่มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

๕) ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖ (ร้อยละ)	ปี ๒๕๖๗ (ร้อยละ)	ปี ๒๕๖๘ (ร้อยละ)	ปี ๒๕๖๙ (ร้อยละ)	ปี ๒๕๖๔ (ร้อยละ)
๑.ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	๕	๖	๗	๘	๙
๒.ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๕	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๓.ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	๕	๖	๗	๘	๙
๔.ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
๕.ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	๕	๕	๕	๕	๕
๖.ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๕	๕	๕	๕	๕

๖) กลยุทธ์

- ๖.๑ พัฒนาระบบการคมนาคม การจัดการขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ
 ๖.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและเกษตรตลอดจนการป้องกันน้ำท่วม
 ๖.๓ พัฒนาการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นเมืองน่าอยู่
 ๖.๔ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาสังคม
 ๖.๕ ส่งเสริมการศึกษาและกีฬา
 ๖.๖ ส่งเสริมการสาธารณสุข สวัสดิการสังคม สวัสดิการชุมชนและนันทนาการ
 ๖.๗ ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง
 ๖.๘ สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

- ๖.๙ ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน
- ๖.๑๐ การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
- ๖.๑๑ การวางแผน การประสานแผนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา

ท้องถิ่น

- ๖.๑๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน
- ๖.๑๓ พัฒนาศักยภาพการผลิต การขนส่ง การแข่งขันและการเตรียมความพร้อมเพื่อยังรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สู่ประชาคมอาเซียน

- ๖.๑๔ ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การพาณิชย์และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตร
- ๖.๑๕ การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ๖.๑๖ พัฒนาระบบการกำจัดและการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๖.๑๗ การบริหารจัดการและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖.๑๘ การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
- ๖.๑๙ การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๖.๒๐ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว

๗.๑ จุดยืนองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว

๗.๑.๑ ต้องมีเป้าหมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ภายใต้ความจำกัดด้านทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

๗.๑.๒ ภายใต้ภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

๗.๑.๓ ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ประเทศกับท้องถิ่น

๗.๑.๔ ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่มาก

๗.๑.๕ ความสอดคล้องสิ่งที่ทำกับสิ่งที่ต้องการ

๗.๑.๖ ความต้องการของประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ

๗.๑.๗ การวัดผลสัมฤทธิ์ของงาน

๗.๒ สร้างความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๗.๒.๑ สร้างความเข้าใจกับฝ่ายต่างๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗.๒.๒ สร้างความเข้าใจกับประชาชน ศึกษาสำรวจปัญหา และความต้องการที่แท้จริง

๗.๓ ปังจัยความสำเร็จ

๗.๓.๑ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเขาแร่

๗.๓.๒ การรับรู้ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาแร่

๗.๓.๓ การมีส่วนร่วม ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

๗.๓.๔ การประสานและสนับสนุนจากภาคีภาครัฐและเอกชน

๗.๓.๕ ระบบฐานข้อมูล

๗.๓.๖ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

๗.๔ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่เกี่ยวข้อง

๗.๔.๑ ผู้บริหารท้องถิ่น

๑) ผู้นำให้นโยบาย ติดตามประเมินผล

๗.๔.๒ เจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) ร่วมเป็นคณะทำงาน ประสานงานระหว่างฝ่าย สร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี

๗.๔.๓ ประชาชนในท้องถิ่น และผู้รับบริการอื่นๆ

๑) ร่วมเป็นคณะทำงาน ให้ข้อมูลและร่วมกำหนดความต้องการ

๒) หน่วยงานราชการ สนับสนุนข้อมูล ความรู้ทางวิชาการ

(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis) /Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๑. จุดแข็ง (Strengths)

๑. มีโครงสร้างกรองอัตรากำลังบุคลากรที่ชัดเจน
๒. มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กำหนดไว้ชัดเจน (ตาม พ.ร.บ.สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖)
๓. มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน
๔. มีตัวแทนของประชาชนซึ่งทราบปัญหาในท้องถิ่นได้ดี เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถจัดงบประมาณแก้ไขปัญหาของประชาชนได้โดยตรง
๖. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ดีครอบคลุมพื้นที่ของอบต.
๗. การเดินทางสัญจรไปมาเพื่อขนส่งสินค้าการเกษตรมีความสะดวก เพราะอยู่ใกล้เขตเมือง และอยู่ไม่ห่างจากกรุงเทพฯ มากนัก
๘. วิถีชีวิตชุมชนเป็นชนบทสังคมเกษตรกรรม ประชาชนมีอัธยาศัยไมตรีที่ดี มีความเอื้ออาทร ต่อกัน
๙. ประชากรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกิน และที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง รักถิ่นฐานของตนเอง
๑๐. ประชาชนมีความเชื่อถือ เชื่อฟังและไว้วางใจการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
๑๑. ประชาชนสนใจ และต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบล

๒. จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. ขาดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การประสานงานและการบูรณาการ ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานอื่นในพื้นที่
๒. ขาดความต่อเนื่องในการบริหารงาน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง
๓. ขาดการพัฒนาด้านการศึกษาอย่างเป็นระบบ
๔. งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดไม่สามารถตอบสนองความต้องการปัจจัยพื้นฐานของ อบต. ได้อย่างเพียงพอ
๕. ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองระดับประเทศ
๖. ความยุ่งยากของขั้นตอนในการทำงาน ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทันท่วงที
๗. การประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของอบต. มีน้อย
๘. บุคลากรขาดการฝึกอบรมทักษะเฉพาะด้านอย่างต่อเนื่อง
๙. ประชาชนบางส่วนไม่อนุญาตให้ใช้ที่ดินเพื่อการสาธารณะประโยชน์ เช่น สร้างถนน ทำราง-

ระบายน้ำ

๓. โอกาส (Opportunity=O)

๑. มีนโยบายและวาระแห่งชาติที่ชัดเจนเป็นแนวทางปฏิบัติ
๒. เทคโนโลยีถูกลง ทำให้เข้าถึงและนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ทำงานได้ง่าย
๓. การส่งเสริมจากภาครัฐในเรื่องการลงทุนในด้านอุตสาหกรรม
๔. การสนับสนุนในเรื่องการท่องเที่ยว
๕. เทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมต่อกับหน่วยงานภาครัฐ - เอกชน - ต่างประเทศ

๔. อุปสรรค (Threat=T)

๑. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนา
๒. รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการพัฒนาประเทศบ่อย ส่งผลให้ท้องถิ่นต้องมีการปรับเปลี่ยนนโยบายตามไปด้วย
๓. การเมืองเข้ามามีบทบาทต่อการบริหารจัดการมากขึ้น
๔. ระเบียบฯ ข้อกฎหมาย จำกัดอำนาจหน้าที่บางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ระบบฐานข้อมูลไม่ตรงความจริง เช่น จำนวนประชากรแฝงไม่ตรงกับฐานข้อมูลทำให้การได้รับการจัดสรรงบประมาณบางอย่างไม่ตรงกับความเป็นจริง
๖. ปัญหาการเมืองระดับประเทศยังไม่มีเสถียรภาพ ยังมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้นโยบายการพัฒนาไม่ชัดเจน
๗. ปัญหาด้านเศรษฐกิจภายในประเทศเกิดการชะลอตัว
๘. ประชาชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ขาดความร่วมมือในการทำงานทำให้ไม่เกิดการบูรณาการร่วมกัน
๙. ความหลากหลายของประชากรที่เข้ามาทำงานในพื้นที่ส่งผลทำให้เกิด ปัญหายาเสพติด อาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น
๑๐. ปัญหาน้ำท่วมขังในพื้นที่ต่ำ เนื่องจากการระบายน้ำติดขัดในพื้นที่สูง และต่ำไม่เท่ากัน ทำให้น้ำท่วม บ้านเรือนประชาชน และเส้นทางสัญจรในฤดูฝน
๑๑. ปัญหาถนนเป็นหลุมเป็นบ่อมีน้ำท่วมขัง เนื่องจากยังมีถนนในหมู่บ้านหลายสายยังเป็นถนนดินจึงเป็นดินโคลน และน้ำท่วมขังในฤดูฝน การสัญจรไปมาของประชาชนในฤดูฝนเป็นไปอย่างยากลำบาก

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๑.ปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	๑. การคมนาคม ไม่สะดวก เนื่องจากถนนที่ใช้สัญจร ไปมา บางแห่งยังเป็นถนน ลูกรังก่อให้เกิดฝุ่นละออง เป็นอันตรายต่อสุขภาพ บางช่วงเป็นหลุมเป็นบ่อ	ถนนในเขตอบต.ที่ เป็นจุดเสี่ยง	-ปัญหาเป็นอันตรายต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน บางช่วง เป็นหลุมเป็นบ่อและสะพานบาง แห่งชำรุดเสียหาย
	๒. ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่ เพียงพอ สำหรับจุดที่มี จำเป็นจุดเสี่ยงต่าง ๆ	จุดล่อแหลม / จุด เสี่ยงภัย	-ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินนับวันยิ่งรุนแรงขึ้น การ ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลด ปัญหาได้ระดับหนึ่ง
	๓. ขาดแหล่งน้ำดิบในการผลิต อุปโภค บริโภคที่สะอาด และเพียงพอ	๗ หมู่บ้าน	-น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็น ปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอต่อ การขยายตัวของชุมชน
	๔. สัญญาณเตือนภัย ป้าย เตือนภัยสำหรับจุดเสี่ยง	ในเขตอบต.	-ปัญหาอุบัติเหตุที่เพิ่มขึ้น เนื่องจาก ปริมาณรถที่ใช้สัญจรสายเขาสูง- เบิกไพร มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น
๒. ปัญหาด้าน เศรษฐกิจและ การลงทุน	๑. ขาดการให้ความรู้ทาง วิชาการในการทำอาชีพ เสริมนอกฤดูการทำกร เกษตร ทำให้ขาดโอกาสที่จะ พัฒนาและสร้างรายได้ให้กับ ครัวเรือน หรือชุมชน	๗ หมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลที่เปลี่ยนแปลง ไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาล อย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้าง ชุมชนเข้มแข็ง
	๒. การขาดการรวมกลุ่มเพื่อ ประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนั้นว่า เป็นพลังสำคัญในระบบ เศรษฐกิจของชุมชน	๗ หมู่บ้าน	-ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๓. การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนใน พื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือ สนใจกับโครงการช่วยเหลือ ของภาครัฐทำให้ โครงการที่ รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	๗ หมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับ ชุมชน จะประสบความสำเร็จ มาก หรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วม ใจ ทศนคติของแต่ละชุมชน
	๔. การขาดเงินทุนประกอบ อาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ ยังอยู่ในฐานะที่ขาดแคลน ทุนทรัพย์ในการลงทุน	๗ หมู่บ้าน	-การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐาน รากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของ ประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน
๓. ปัญหาด้าน คุณภาพชีวิต	๑. ประชาชนยังขาดแหล่ง เรียนรู้ที่เป็นการ ศึกษา ตามอัธยาศัย หรือการ ศึกษานอกระบบ ทำให้ยัง มีความรู้ที่ล้าหลัง ไม่ทัน เหตุการณ์บ้านเมือง	อบต.ลาดบัวขาว	-การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษา นอกระบบ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่ง ในการสร้างกระบวนการคิดและการ เรียนรู้ในชุมชน ทำให้เกิดการค้นพบ ศักยภาพของตนเองและของชุมชน ท้องถิ่น
	๒. การเสื่อมศีลธรรมทาง ศาสนาของคนทำให้ไม่มีที่ ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้ เกิดปัญหาสังคมตามมา	๗ หมู่บ้าน	-วัฒนธรรมเข้ามาครอบงำสังคมโดย เฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ทำให้ เกิดความ วุ่นวายในสังคม สมควรที่จะ ส่งเสริมให้เกิดศีลธรรมโดยใช้ ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว จิตใจ
	๓. ประชาชนยังขาดความ รับผิดชอบต่อตนเองและ ชุมชนในการป้องกัน โรคระบาดต่างๆ ทำให้ยาก แก่การป้องกัน	๗ หมู่บ้าน	-ประชาชนจะไม่สนใจการป้องกัน โรคติดต่อ จะผลักรั้วให้ อสม. หรือผู้นำ
	๔. การแพร่ระบาดของยา เสพติด ยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่อง ในการปราบปรามและ ป้องกันปัญหา	๗ หมู่บ้าน	-มีการพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติด รูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การ ป้องกันและสกัดกั้น วิธีที่จะบรรเทา ปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกันทาง สังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๕. ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจชีวิตและทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง	๗ หมู่บ้าน	-ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ทำให้สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะภัยแล้ง
๔. ปัญหาด้านการกำจัดขยะมูลฝอย	๑. ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือเป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคมและชุมชนหากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข	๗ หมู่บ้าน	-ควรส่งเสริมให้ประชาชนกำจัดขยะ โดยครัวเรือนหรือการแปรรูปขยะให้ใช้ประโยชน์ได้
๕. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. การเพิ่มจำนวนของจำนวนประชากร	พื้นที่ตำบลลาดบัวขาว	-การเพิ่มความต้องการในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานจนมีการบุกรุกทำลายป่าอันควรสงวนไว้เพื่อรักษา คุณภาพของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
	๒. การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตในทางด้านการเกษตร	พื้นที่ตำบลลาดบัวขาว	-การใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลงได้ ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของคุณภาพของดิน ปัญหาดินเป็นพิษ ซึ่งอาจจะแผ่กระจายตัวลงสู่แม่น้ำลำธาร จนเป็นสาเหตุของน้ำเสียหรือทางด้านอุตสาหกรรม
๖. ปัญหาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น	๑. ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมือง การปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	๗ หมู่บ้าน	-การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อประชาชน ดังนั้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๒. ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหาร หรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	๗ หมู่บ้าน	-การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือการวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย
	๓. ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหารการใช้จ่ายงบประมาณ ของอบต.ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อ ประสานงานอยู่บ่อยครั้ง	๗ หมู่บ้าน	-อบต.เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการสร้างการเข้ากับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
	๔. ข้าราชการหรือพนักงานต้องปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุดมากกว่าที่เป็นอยู่	พนักงานเจ้าหน้าที่ อบต.ลาดบัวขาว	-การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้นผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี
	๕. ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องตัวและมีขั้นตอนมาก	พนักงานเจ้าหน้าที่ อบต.ลาดบัวขาว	-การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธีการบริหารงาน วิธีการทำงาน ของ

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน สาธารณูปโภคและ สาธารณูปการ	ด้านบริการชุมชนและ สังคม	-อุตสาหกรรมและการ โยธา -บริหารงานทั่วไป -การศึกษา	กองช่าง สำนักปลัด กองการศึกษาฯ	กองช่าง
๒	ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ด้านบริการชุมชนและ สังคม	-การศึกษา -สาธารณสุข -สร้างความเข้มแข็ง ชุมชน -การศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ -สังคมสงเคราะห์	กองการศึกษาฯ สำนักปลัด สำนักปลัด กองการศึกษาฯ สำนักปลัด	สำนักปลัด
		ด้านการเศรษฐกิจ	-การเกษตร	สำนักปลัด	สำนักปลัด
		ด้านการดำเนินงานอื่น	-งบกลาง	สำนักปลัด	สำนักปลัด
๓	ด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคมและการรักษาความ สงบเรียบร้อย	ด้านการบริหารทั่วไป	-บริหารทั่วไป -แผนงานรักษาความ สงบภายใน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
๔	ด้านการวางแผน การ ส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ กรรมและการท่องเที่ยว	ด้านบริหารงานทั่วไป	-บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	สำนักปลัด
		ด้านบริการชุมชนและ สังคม	-การศึกษา -เคหะและชุมชน	สำนักปลัด กองช่าง	สำนักปลัด
๕.	ด้านการบริหารจัดการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ด้านบริการชุมชนและ สังคม	-สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
๖	ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น	ด้านบริการชุมชนและ สังคม	-การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ -สังคมสงเคราะห์	กองการศึกษาฯ สำนักปลัด	สำนักปลัด สำนักปลัด